

Na Mëso Të Lutemi

Një seri me pesë mësimë mbi lutjen

Shkruar nga Paul Reid
Ilustruar nga Didi Hegnauer
Përktheu: Leonard Doka

Botuar nga Qendra Europiane CEF
Kilchzimmer
CH-4438 Langenbruck
Switzerland

JU LUTEMI VINI RE!

Vizualet për këtë seri mund të blihen në pjesën më të madhe të zyrave të BUF-it dhe në dyqanet në internet. Për një listë të zyrave të BUF-it dhe dyqaneve në internet në Evropë, ju lutemi vizitoni www.teachkids.eu/al dhe kliko mbi “Vendet”.

**Bashkësia e Ungjillëzimit të Fëmijëve
Child Evangelism Fellowship
Kutia Postare 249
DURRËS
ALBANIA**

BUFSH
BASHKËSIA E UNGJILLIZIMIT
TË FËMIJËVE E SHQIPËRISË®

Copyright © 1988, 1994 European Child Evangelism Fellowship

Të gjitha të drejtat e rezervuara. Përdorur me leje.

Mund të riprodhohet vetëm për përdorim personal, shërbese,
jofitimprurës ose jo-komercial. Vizitoni www.teachkids.eu/al
për më shumë detaje mbi lejen e përdorimit.

Përmbajtja e Lëndës

Mësimi	Faqja
I Është drithëruese të mund të flasësh me Perëndinë! (Privilegji dhe gëzimi i lutjes)	2
II Lutja-Oksigjeni Shpirtëror i të krishterëve (Nevoja për lutje)	6
III Lutjet e mia gëzojnë Perëndinë! (Gëzimi i Perëndisë në lutjet tona - theksi mbi lëvdimin dhe falenderimin)	9
IV Njerëz të tjerë kanë nevojë për lutjet e mia! (Detyra dhe privilegji i ndërmjetësimit)	12
V Le të mësojmë të lutemi më mirë. (Disa rregulla për lutje më të efektshme)	16

Na Mëso Të Lutemi

Një seri me pesë mësimë mbi lutjen.

Synimi i kësaj serie është t'u mësojë fëmijëve privilegjin dhe rëndësinë e lutjes. Sigurisht, ne nuk duam që kjo të mbetet vetëm njohuri intelektuale: ne me të vërtetë duam që ata të mësojnë t'i luten Perëndisë. Ja disa mënyra si ju, mësuesit, mund të ndihmoni nxënësit tuaj që të mësojnë të luten:

1. Duke shpjeguar parimet e lutjes mbështetur në shembujt Biblikë.
2. Duke përdorur ilustrime nga jeta juaj. Fëmijët dëshirojnë së tepërmi të dëgjojnë shembuj të tillë dhe do të bekohen prej tyre. Çdo mësues mund të përdorë përvojën e tij se si Perëndia e mësoi atë të lutet dhe t'i përgjigjet lutjeve të tij.
3. Duke dhënë ilustrime të fëmijëve që i luten Perëndisë. Këto shembuj aktualë do t'i ndihmojnë ata të zbatojnë parimet e lutjes dhe modelet e lutjeve Biblike në jetën e tyre.
4. Duke ndihmuar fëmijët që të marrin pjesë në lutje gjatë mësimit, nën drejtimin dhe inkurajimin tuaj. Inkurajoni fëmijët e shpëtuar të luten me ju në klasë për çështje të caktuara në procesin mësimdhënës. Përpara çdo mësimi mendoni për fëmijët që mund të marrin pjesë. Telefonojuni atyre në qoftë se është e nevojshme, dhe bëjuni të ditur se do t'u kërkoni që të drejtojnë lutjen (shkurtimisht) në klasë. Ju gjithashtu mund t'u kërkoni fëmijëve të shkruajnë lutjen e tyre në një copë letër, nëse mendoni se kjo do t'i ndihmojë të jenë më të qetë kur të vijë radha e tyre për t'u lutur.
5. Duke inkurajuar fëmijët që t'i luten vetë Perëndisë, në shtëpitë e tyre ose kudo që të ndodhen. Pa arritur t'i luten vetë Perëndisë, ata nuk kanë arritur në të vërtetë të luten. Apo e shprehur ndryshe: në qoftë se fëmijët, si rezultat i këtyre mësimëve, nuk i luten Perëndisë, atëherë procesi i mësimdhënies/mësimnxënies ka qenë i paefektshëm ose jo i plotë! Kontaktet personale të mësuesit, me telefon ose duke u takuar individualisht me fëmijët, mund të jenë një ndihmë e madhe. Në këto biseda ju mund t'i pyesni nëse ata janë lutur atë ditë, duke i lavdëruar nëse e kanë bërë këtë, dhe nëse jo, duke i inkurajuar ata të luten, duke sugjeruar ndihmë dhe ide praktike.
6. Në mësimin e fundit ne shpjeguem pak për rëndësinë e lutjes së përbashkët. Nëse keni fëmijë nga familje të krishtera, mund t'i inkurajoni ata të marrin pjesë në lutje në shkollën e së Dielës, madje edhe në takimet e lutjeve të kishave të tyre, ashtu si edhe në kohën e përkushtimit me familjet e tyre dhe me ju në Klubin e Lajmit të Mirë. Mund të keni dëshirë të krijoni një Grup Lutjeje për fëmijët e shpëtuar të klasës suaj - ata mund të mblidhen për rreth 15 minuta para orëve të zakonshme të mësimit, ose në një kohë tjetër. Ju mund t'i ndihmoni duke u sugjeruar tema të ndryshme për lutjen, duke u treguar se si Perëndia i përgjigjet lutjeve të tyre, etj.

Kujtoni para së gjithash, se synimi juaj nuk është vetëm të flisni për lutjen, por edhe të ndihmoni fëmijët të luten! Shembulli juaj duhet të jetë aq i rëndësishëm që fëmijët të shohin sa rëndësi ka lutja për ju! Kërkojini Perëndisë ta bëjë mësimdhënien dhe shembullin tuaj një bekim që jeta e nxënësve të ndryshojë!

Seria "Na Mëso të Lutemi" mund të përdoret së bashku me librin "Shënimet e Zbuluesit" (botuar nga CEF i Britanisë) që thekson nevojën e fëmijës së krishterë që të ketë kohën e tij individuale të bashkëbisedimit me Perëndinë. Seria "Koha Ime e Qetë" me figura mund të përdoret për 6 ose 7 javë (5-10 minuta në çdo orë mësimi) përpara kohës së lutjes së Klubit, si një lidhje me serinë e tanishme.

Mbani parasysh edhe fëmijët e pashpëtuar!

Ky serial mësimesh nuk është pavarësisht evangjelist edhe pse Ungjilli është përfshirë në vende të ndryshme. Ju mund të theksoni nevojën për shpëtim në pjesë të tjera të programit-për shembull tek këngët, në mësimet e shkurtra tematike që ju mund të përfshini apo në tregimet misionare. Është e rëndësishme që fëmijët e pashpëtuar të dinë se ju jeni i gatshëm t'i ndihmoni në qoftë se kanë probleme shpirtërore, dhe veçanërisht në qoftë se ata duan ta pranojnë Krishtin si Shpëtimtarin e tyre. Në çdo kohë gjatë programit, ose gjatë mëimit i drejtuar nga Fryma e Shenjtë, ju mund të thoni diçka të tillë:

“Nëse ju nuk i keni kërkuar Krishtit të jetë Shpëtimtari juaj, dhe ju jeni i interesuar për mëkatet tuaja, ju duhet t'i drejtoheni sot Zotit dhe të merrni nga Ai dhuratën e mrekullueshme të faljes dhe të jetës së përhershme. Ju mund të bëni atë aty ku jeni ulur apo në cep të krevatit tuaj kur të ktheheni në shtëpi. Sidoqoftë, nëse doni të flisni me mua rreth kësaj çështje, unë do dëshiroja t'ju ndihmoja e t'ju tregoj si mund të bëheni fëmija e Perëndisë sot. Pasi të tjerët të jenë larguar, ejani tek reshti i parë. Unë do të ulem dhe do t'ju shpjegoj ju më shumë si mund të bëheni një i krishterë i vërtetë.”

Lidhur me lutjen, mësimi i përgjithshëm për fëmijët e pashpëtuar është: Perëndia premtonte t'i përgjigjet lutjeve të fëmijëve të Tij, por Ai gjithashtu kënaqet t'i përgjigjet lutjes së një djali apo vajze që i drejtohet Atij me pendim e besim. Në Psalmin 150:6 ne lexojmë “Çdo gjë që merr frymë le të lëvdojë Zotin. Aleluja,” dhe në Psalmin 117:1, “Lëvdoni Zotin, ju gjithë kombet! Kremtojini, ju gjithë popujt! Psalmisti, nën frymëzim të Shpirtit të Shenjtë, u bën thirrje gjithë krijesave të lëvdojnë Perëndinë. Të gjithë burrat dhe gratë, djem dhe vajza, i detyrohen Atij një borxh lëvdimi dhe mirënjohjeje si Krijuesi dhe Dhuruesi i çdo dhuntie. Pra, është e drejtë tu mësohet të gjithë fëmijëve (të shpëtuar apo të pashpëtuar, parashkollor ose më të mëdhenj) që të falenderojnë Perëndinë, Krijuesin, për mirësinë dhe bekimet e Tij, dashurinë dhe kujdesin e Tij. Sidoqoftë, gëzimi i bashkëbisedimit me Perëndinë si Ati ynë Qiellor u kufizohet atyre që kanë lindur në familjen e Tij, përmes besimit në Zotin Jezus. (Gjoni 1:12;13.

Kështu, ndoshta do ishte veprim i mençur i mësuesit që të mos ftonte vullnetarë gjatë kohës së lutjes. Është më mirë për Të të ftojë fëmijët që i di se janë të krishterë për të drejtuar lutjen.

Nëse, fëmijët e pashpëtuar ofrohen të luten spontanisht, ne mund t'i lejojmë ata të luten, duke u caktuar tema si falenderimi i Perëndisë për dashurinë e Tij duke na dhënë prindër të dashur, shtëpi të mira, ushqim dhe rroba, shëndet dhe shokë. Por do të ishte jo e përshtatshme për këta fëmijë të falenderojnë, për shembull, Krishtin që vdiq i kryqëzuar për ta, ose të luten për konvertimin e fëmijëve të tjerë.

E Vërteta Qendrore e çdo mësimi

E “vërteta qendrore” është nxjerrë në dukje në çdo mësim. Mësuesi duhet ta mbajë atë mirë parasysh gjatë zhvillimit të mëimit; mos u kënaqni vetëm duke treguar histori Biblike! Në skicën e çdo mësimi ju do të gjeni të dhënë të “vërtetën qendrore” (edhe pse Shpirti i Shenjtë mund t'ju drejtojë të nxirrni mësimet e tjera kryesore nga pasazhet Biblike).

Nën titullin “ecuria e ngjarjeve” apo ‘zhvillimi i mëimit’ janë përdorur shkurtimet e tilla:

VQSH kjo do të thotë, E Vërteta Qendrore e aplikuar për fëmijët e Shpëtuar.

VQP kjo do të thotë, E Vërteta Qendrore e aplikuar për fëmijët e Pashpëtuar.

Mësimi I

Është kënaqësi drithëruese të jesh në gjendje të flasësh me Perëndinë

Lexim parapërgatitor për mësuesin: Psalmi 57;1 Samuelit 22:1-5; 23:14-29; Samuelit 24:1-22.

Ky lexim është pak i gjatë, por është një rrëfim rrënoqethës i kujdesit të Perëndisë ndaj Davidit. Do të jetë një bekim për ju dhe të gjithë fëmijët, kur ju tu shpjegoni mësimin atyre.

Vargu memorizues: Psalmet 57:1

“ Ki mëshirë për mua, o Perëndi, ki mëshirë për mua, sepse shpirti im gjen strehë te ti; gjej strehë në hijen e krahëve të tu. ”

Përgatitjet për pjesëmarrjen nga fëmijët:

Në një moment në mësim, ne kemi sugjeruar se një fëmijë në klubin tuaj (ne e kemi quajtur atë “Suzana” në shënime) jep një dëshmi të vogël për një rast kur Perëndia iu përgjigj një lutjeje. Zgjidhni një vajzë të madhe të shpëtuar që është e përshtatshme, ose një ndihmës në klasën tuaj; flisni me ta një ose dy ditë para Klubit. Ndhmojeni atë të përgatisë dëshminë e shkurtër.

Ka gjithashtu vende ku fëmijët mund të lexojnë vargje. Zgjidhni fëmijët e përshtatshëm dhe nëse është e mundur bëjuani të ditur kohë më parë në mënyrë që ata të sjellin Biblat e tyre në Klub e të përgatiten për të lexuar.

E vërteta Qendrore: Është gëzim e kënaqësi të flasësh me Perëndinë.

Zbatimi për fëmijët e **shpëtuar**: Flisni për gjithçka me Perëndinë!

Zbatim për fëmijët e **pashpëtuar**: Ju në të vërtetë nuk mund të gëzoni këtë privilegj pa pranuar Krishtin si Shpëtimtarin tuaj.

Kur të tregoni ndodhitë nga jeta e Davidit, mos u ndalni shumë në detaje, sepse mësimi mund të zgjatet shumë. Mbani të Vërtetën Qendrore në çdo kohë në mendje.

Skica

I. **Fillimi:** Historia e Jasonit që u flet prindërve.

II. Rrjedhja e ngjarjeve

- A. Davidi si djalë kompozon këngët-lutje për Perëndinë.
- B. Ilustrimi i Suzanës që i lutet Perëndisë në momentet e gëzimit.
- C. Davidi mposht gjigandin.
- D. Davidi shpëton nga Sauli.
- E. Dëshmia nga fëmijë i shpëtuar ose ndihmës, (ose nga vetë mësuesi, në qoftë se nuk ka person të gatshëm) të lutjes ndaj Perëndisë në momentet e vështira.
- F. Një vëzhgim i shkurtër i lutjes së Davidit ndaj Perëndisë në momentet të vështira.
- G. Davidi në shpellë i ndjekur nga Sauli.
- H. Shqyrtimi i vargut të fundit të Psalmeve 57 (*lexojnë fëmijët*)
- I. Ilustrimi i mbrëmjes së ditëlindjes së Davidit, dhe pyetjet vijuese. VQSH

III. **Përfundimi:** Dy ose tre fëmijë marrin pjesë në lutje.

MËSIMI

Fillimi

Figura I-1

Jasoni futi biçikletën e tij në garazh. Ai çoi në shtëpi këpucët e vrapimit dhe pajisjet sportive. Ai mezi po priste t'i thoshte Nënës dhe Babait për garën e 200 metrave në shkollë. Ai nuk dinte si t'ia fillonte, sepse ai ndihej paksa i trazuar përbrenda-ai ishte aq i lumtur dhe i gëzuar, por edhe pak i zhgënjyer sepse s'kishte vrapuar aq mirë saç priste. Ai donte t'u tregonte të tërë historinë prindërve. Ai e dinte se ata do të kuptonin realisht ndjenjat e tij.

Ai vrapoi brenda në shtëpi dhe thirri, "E dini çfarë!"

"Hë, si dole?" e pyetën Nëna dhe Babai duke buzëqeshur.

Jasoni menjëherë nxori medaljen e bronzit nga xhepi dhe tha "Dola i treti!" Dhe u tregoi për garën se kishte vrapuar aq shpejt sa mundej, por Xhimi dhe Piteri kishin arritur tek vija e finishit para tij. Ishte bukur t'u tregojë atyre çdo detaj dhe kur ata e përgëzuan dhe i thanë se ishin krenarë me të, ai ishte shumë i gëzuar.

E dini është e mrekullueshme të kesh prindërit tuaj ose një mik të mirë me të cilin ju mund të flisni-dikë që ju dëgjon dhe ju kupton sesi ndjeheni. Por është aq mirë (në fakt është shumë më mirë) të jesh i aftë të flasësh me Perëndinë për gjithçka. Një i krishterë i vërtetë mund të flasë gjithnjë me Perëndinë dhe të jetë me të vërtetë i kënaqur duke ditur se Perëndia ka gjithnjë kohë për të, e do gjithmonë dhe e kupton tamam sesi ai ndjehet. I keni parë ato filmat vizatimorë që thonë, "Gëzimi është...një përqafim i ngrohtë" ose "Gëzimi ka një mik të mirë"? Ne do të krijojmë një film vizatimor akoma më të mirë: "Gëzim është të jesh i aftë t'i flasësh Perëndisë në lutje". Kjo është e vërtetë, apo jo? Po, sigurisht që është!

Figura I-2

Shumë vjet më parë, në fakt një mijë vjet më parë se Zoti Jezus të lindte, jetonte një njeri i ri që quhej David. Ai i fliste shumë Perëndisë në lutje. Kjo histori rreth Davidit është nga Bibla, dhe si e tillë është e vërtetë.

Davidi i binte harpës shumë mirë. Ai kishte mësuar t'i binte kur ishte djalë dhe ruante delet e të atit lart në kodra. Atij i kishin kërkuar t'i binte edhe për Mbretin Saul. Në Bibël kemi shumë këngë dhe Psalme që ai ka krijuar që i këndonte duke shoqëruar veten e tij me harpë. Në fakt, ato janë kryesisht *lutje* ndaj Perëndisë, sepse Davidi e donte Perëndinë. Ai kënaqej shumë kur fliste me Të dhe i tregonte Atij gjithçka që ai kishte në mendje dhe në zemër. Disa herë ai ishte shumë i gëzuar dhe zemra i rrihte nga gjërat e gëzueshme që i do i thoshte Perëndisë. Në raste të tjera, ai kishte probleme, për shembull ai kishte armiq që e vinin në lojë dhe përpiqeshin ta dëmtonin atë. Ai i tregoi Perëndisë problemet e tij, në të vërtetë ai ia këndonte ato Perëndisë. Dhe pas kësaj ai u ndje shumë mirë.

A ka momente kur ju ndjeheni veçanërisht i gëzuar që keni Zotin si Shpëtimtarin dhe mikun tuaj? A nuk është e mrekullueshme vetëm të jesh i aftë t'i flasësh Atij për çdo gjë, ashtu siç bëri Davidi më parë në kohët Biblike?

Figura I-3

Suzana ishte një vajzë 9-të vjeçare që merrte pjesë në Klubin e Lajmit të Mirë. Suzanës i kishte pëlqyer shumë Klubi atë të Premte pasdite. Ajo ishte emocionuar tek dëgjonte Historitë e Biblës dhe tek këndonin disa këngë që ata të gjithë i pëlqenin shumë. Suja kishte besuar Zotin Jezus si Shpëtimtarin e saj vitin e kaluar dhe ajo ishte shumë e kënaqur që ishte një e krishterë e vërtetë. Pas Klubit ajo shkoi në shtëpi dhe hyri në dhomën e saj. Nëna dhe Babai i saj nuk shkonin në kishë. Ata nuk e njihnin dhe donin Zotin, kështu Suja nuk mund të fliste shumë me ta për gjërat e mrekullueshme që po mësonte nga Bibla. Kështu në anën e krevatit të saj ajo u gjunjësua dhe i zbrazti të gjitha gëzimet e saj Perëndisë. Sa e lehtësuar ndjehej kur mund t'ia thoshte gjithçka Perëndisë në lutje.

Nëse ju keni Jezusin si Shpëtimtarin tuaj ju gjithashtu mund ta bëni këtë veprim-ju mund t'i tregoni Perëndisë gjithë sa keni në zemrën tuaj. Por mbase ka disa djem dhe vajza në këtë klasë që nuk e kanë pranuar Krishtin si Shpëtimtarin e tyre. Mëkatet tuaja nuk janë falur dhe Perëndia nuk është Ati juaj Qiellor. Ju e dini, ju duhet të largoheni nga mëkatet tuaja, dembelizmi dhe egoizmi, temperamentit i keq dhe gjëra të tjera të shëmtuara ju ndajnë ju nga Perëndia. Ju duhet t'i kërkonit Jezusit të jetë Shpëtimtari juaj dhe të futet në jetën tuaj, ashtu siç bëri Suzana. A do ta bëni këtë sot? Lëreni Jezusin të jetë Shpëtimtari juaj qysh sot dhe filloni të jetoni duke e kënaqur Atë.

Figura I-4

Por le të kthehemi sërish tek historia e Davidit. Kur ai ishte akoma i ri , Perëndia e zgjodhi Davidin në një mënyrë të mrekullueshme të bëhej mbreti i Izraelit, pas Mbretit të lig Saul që po mbretëronte në atë kohë. Më vonë Davidi u bë dhe një luftëtar i madh. Unë jam i sigurt se ju e dini historinë si Perëndia e ndihmoi atë të vriste gjigandin Goliath Ai ishte i ri dhe arma e tij të vetme ishte një hedhës dhe një gur. Por ai kishte mësuar të kishte besim tek Perëndia, dhe Perëndia i dha atij fitoren.

Çdokush filloi ta lavdëronte si një luftëtar të zot dhe të thoshte se Davidi ishte më i mirë se Mbreti i lig Saul. Sigurisht kjo e zemëroi Saulin dhe nga ai moment ai mendonte ta vriste Davidin. Davidi duhej të largohej për të shpëtuar jetën e tij. Dhe a dini diçka? Duket se që nga ajo kohë e më pas ai i shkroi më shumë këngë dhe Psalme Perëndisë. Ai kishte aq shumë probleme, dhe hera herës ndjehej i frikësuar dhe i mërziur. Kështu ai fliste me Perëndinë shumë, shumë herë. Çdo herë në fund të lutjes ai ndihej shumë më i gëzuar, duke kujtuar se Perëndia i dinte të gjitha shqetësimet e tij, dhe se Perëndia ishte në kontroll të gjithçkaje.

Figura I-5

Po, Sauli ishte i vendosur ta vriste Davidin, dhe ai duhej të fshihej në vende të shkreta dhe në male larg pallatit Mbretëror. Davidi nuk ishte frikacak; por Perëndia nuk donte që ai të luftonte për t'u bërë mbret. Perëndia i kishte premtuar se një ditë do të bëhej mbret dhe Perëndia do ta mbante premtimin e Tij në kohën e duhur. (Lini mënjane figurat.)

Mijëra vite më parë Mbreti David i foli Perëndisë rreth vështirësive të tij. Sot shumë njerëz akoma hasin vështirësi dhe probleme për të cilat duhet t'i luten Perëndisë. Unë i kërkoja Suzanës këtu nëse mund t'ju tregonte për kohën kur ajo i fliste Perëndisë në lutje për diçka të keqe që kishte ndodhur në jetën e saj dhe si iu përgjigj asaj Perëndia. (Mësues, ju mund të dëshironi të ndihmoni Suzanën tek thotë dëshminë për lutjen, në formën e një interviste të shkurtër, duke bërë disa pyetje të tilla:

- Suzana, a është një rast i gëzuar apo i trishtuar ky që do të na thuash t'i tani?
- Mirë, a mund të na flasësh rreth tij, të lutem?
- Si ndjeheshe para se të luteshe?
- A ndjeheshe njësoj pas lutjes?
- A nuk është e mrekullueshme t'i flasësh Perëndisë për gjëra të tilla?

Trego sërish Pikturën I-5

Por le të kthehemi tek historia jonë e mrekullueshme nga Fjala e Perëndisë. Si ndjehej Davidi gjatë viteve që u fsheh e ndiqej si lepur? A nuk do ishte interesante të shihje në mendjen e tij gjatë asaj kohe? Mirë, gjëja më emocionuese është se ne e dimë se çfarë mendonte ai, sepse ai shkroi disa nga lutjet e tij që më vonë ia këndoi Perëndisë. Ai i mësoi familjes dhe miqve të tij fjalët e këngëve, dhe ata mësuan t'i këndonin ato. Shumë njerëz vazhdojnë t'ia këndojnë këto Psalme apo lutje Perëndisë kur shkojnë në kishë të Dielave.

Le të dëgjojmë fjalët që nga fillimi i njëres prej këtyre lutjeve. (Mësues, përpara mësimit, merrni 2 ose 3 fëmijë më të mëdhenj që janë lexues të mirë, ose një ndihmës, shikoni Psalmin 57 dhe përgatituni të lexoni dy vargjet e para.) Xhon, lexoni vargun e parë, dhe ti Meri lexo vargun e

dytë të Psalmit 57. Ne do të mendojmë se çfarë po i thotë Davidi Perëndisë kur fillon të lutet. (Dy vargjet u lexuan.) “Ki mëshirë për mua, o Perëndi, ki mëshirë për mua, sepse shpirti im gjen strehë te ti: gjej strehë në hijen e krahëve të tu derisa të kalojnë fatkeqësitë. unë do t'i thërras Perëndisë, Shumë të Lartit, Perëndisë që kryen çdo gjë për mua.”

A nuk janë këto vargje të dashura? Çfarë po i thotë Davidi Perëndisë? (Mësues, lëri fëmijët të përgjigjen.) Po, ai po i kërkon Perëndisë të jetë i mëshirshëm ndaj tij dhe ta ndihmojë atë, ashtu si një kllloçkë ndihmon zogun e vogël nën krahët e saj sa herë që shfaqet një rrezik. A nuk është e mrekullueshme që Perëndia është kaq fuqiptotë dhe i dashur. Ai do të kujdeset për ne.

A e dini kur është shkruar kjo lutje? Nëse shihni në fillim të Psalmit 57 aty janë këto fjalë në disa nga Biblat tona... (Mësues, mbase një fëmijë ose një ndihmës mund t'i lexojë këto fjalë. Sa më shumë që fëmijët marrin pjesë në mësim, aq më mirë ata e kujtojnë atë.)... “Davidi kur ai u largua nga Sauli në shpellë.”

Figura I-6

Më lejoni t'ju shpjegoj se çfarë ndodhi. Shumë herë Davidit i duhej të fshihej nëpër shpella që t'i shpëtonte Saulit. Në një rast ai dhe njerëzit e tij ishin fshehur në një shpellë shumë të madhe kur Sauli ishte afër dhe po i kërkonte me ushtrinë e tij. Në fakt Sauli vajti dhe u fut brenda në shpellë që të pushonte. Davidi dhe njerëzit e tij u futën më thellë në shpellë dhe u bënë njësh me muret e saj. Sauli as që e dinte se ata ishin aty dhe kështu Davidi mund ta vriste kollaj. Në të vërtetë, ushtarët e Davidit i thanë atij, “Tashti është rasti yt. Perëndia e ka sjellë këtu që ti ta vrasësh atë.” Por Davidi u përgjigj se nuk do t'i merrte jetën një mbreti. Kjo do të ishte mëkat ndaj Perëndisë. Davidi e la Saulin të ikte dhe nuk i bëri gjë. Unë jam i sigurt se në zemrën e tij ai po falenderonte Perëndinë se ai vetë dhe njerëzit e tij nuk qenë vrarë apo zënë rob.

Le të shohim përsëri lutjen që Davidi shkroi një ditë në ato shpella. Ju e kujtoni se në fillim ai po i kërkonte Perëndisë ta mbronte atë. Dhe Perëndia iu përgjigj lutjeve të tija shumë, shumë herë. Çfarë i thotë Davidi Perëndisë në fund të lutjes? (Mësues, lejojini fëmijët të lexojnë vargjet 7 dhe 9.) “Zemra ime është prirur mirë, o Perëndi, zemra ime është prirur mirë; unë do të këndoj dhe do të lëvdoj. Do të kremtoj midis popujve, o Zot, do të këndoj lavdet e tua midis kombeve.”

Si ndjehej Davidi në fund të lutjes së tij? (Lëri fëmijët të përgjigjen.) Po, duke folur me Perëndinë sigurisht që e ndihmonte atë, apo jo?

Figura I-7

Ne të gjithë kalojmë kohë të vështira, madje edhe të krishterët që e duan Zotin Jezus. Le të mendojmë një shembull që mund t'ju ndodhë juve. Le të imagjinojmë se është ditëlindja e Pavlit. Ai është një nga shokët e shkollës tuaj më të mirë, por për një arsye që ju nuk e kuptoni ju nuk jeni i ftuar ne festë. Prekesh të shohësh djemtë e tjerë që shkojnë në shtëpinë e Pavlit dhe ndjehesh i veçuar! Çfarë do bëni? (Lëri fëmijët e tjerë të mendojnë e të përgjigjen.) Po, gjëja më e mençur: mbyllni sytë dhe flisni me Perëndinë në lutje. Tani djem dhe vajza, më lejoni të imagjinoj fjalët me të cilat ju do t'i luteshit Perëndisë në një situatë të tillë. Fëmija i krishterë mund t'i thotë Perëndisë për mërzinë e tij; të falenderojë Perëndinë që Ai e do atë dhe e kupton se çfarë ndjen; ai mund t'i kërkojë Perëndisë ta ndihmojë që të jetë përsëri shok i mirë me Palin. Ju, mësues, mund t'ju duhet t'i ndihmoni paksa fëmijët teksa mendojnë rreth kësaj situatë.

Pastaj bëni një ose dy pyetje të tilla:

1. Si mendoni se do të ndjeheni pas lutjes? (Mbase shumë më të gëzuar, duke ditur se Perëndia e kuptoi mërzinë tuaj.)

2. A mendoni se Pali do t'ju ftojë në festë pas gjithë kësaj? (Mbase jo. Perëndia zakonisht nuk i ndryshon rrethanat. Më shpesh ai ndryshon reagimin tonë ndaj tyre-mënyrën si ndjehemi ndaj tyre.)

3. Si mendoni se do të silleshit përpara Pavlit ditën tjetër? (Ju mund t'i kërkonti Perëndisë t'ju ndihmojë të jeni i dashur dhe falës.)

Figura I-8

Çfarë gëzimi është të jesh i aftë të flasësh me Perëndinë për gjëra të gëzueshme dhe të trishtueshme. Ky është një privilegj i veçantë për fëmijët e Perëndisë. Nëse ju akoma nuk i përkisni familjes së Perëndisë, sepse ju nuk jeni kthyer nga mëkatet dhe nuk keni besuar tek Jezusi si Shpëtimtari juaj, atëherë ky privilegj nuk është juaji. Por nëse jeni i ndërgjegjshëm për mëkatet tuaja, këtë pasdite ju mund të vini tek Krishti, dhe t'i kërkonti Atij të jetë Shpëtimtari juaj. Ai ju do juve. Ai vdiq për ju dhe Ai do t'ju falë juve dhe t'ju japë një jetë të re. Ejani tek Ai sot!

Ne do të mbarojmë sot mësimin tonë duke lejuar dy ose tre prej jush t'i flisni Perëndisë në lutje. Do të ishte e mërzitshme të bëje një mësim të tërë mbi lutjen, dhe pastaj të mos luteshe, apo jo?

(Mësues ndihmohuni fëmijët të sugjerojnë gjëra për të cilat ata duan të flasin me Perëndinë, dhe inkurajojini të marrin pjesë me zë të lartë. Sigurohuni që çdo fëmijë që do të marrë pjesë të dijë kur është radha e tij, dhe të kujtojë mirë se çfarë do t'i thotë Perëndisë.)

Pyetjet Përmbledhëse për Mësimin I

1. Pse Jasoni ishte shumë i gëzuar por edhe pak i zhgënjyer?
2. Në çfarë mënyre bisedimi i Jasonit me prindërit e tij ishte një imazh i lutjes mes një të krishteri dhe Perëndisë? *(Ai mund t'i thotë Atij gjithçka që ka në zemrën e tij. Perëndia ju kupton plotësisht. Ai mund të na ngushëllojë kur ne dështojmë, etj.)*
3. Çfarë donte t'i thoshte Suzana Perëndisë në lutjen e saj pas Klubit të Lajmit të Mirë?
4. Ne lexuam një pjesë të Psalmit sot ku Mbreti David po i lutej Perëndisë. Cila ishte ajo?
5. Për çfarë u lut ai në fillim të Psalmit?
6. Për çfarë u lut ai në fund të Psalmit?
7. Kur iu lut Davidi me këto fjalë Perëndisë?
8. Ne imagjinuam në mësimin tonë se nuk ishim ftuar në një festë dhe se ju iu lutët Perëndisë rreth saj. Përse ju duhet ta falenderoni Perëndinë kur u ndjetë i vetmuar? *(Për shembull, se Ai ju do juve dhe ju kupton si ndjeheni.)*
9. Çfarë do t'i kërkonti Atij në këtë situatë të vështirë? *(Për shembull, që ju të ishit akoma shok i mirë me Palin; që Ai t'ju ngushëllojë.)*
10. Mendoni për dy momente të vështira kur një djalë a vajzë e krishterë mund t'i luten Perëndisë.

Mësimi II

Lutja - oksigjeni shpirtëror i të krishterëve

Pasazh për mësuesin për ta lexuar e studiuar: 2 Mbretërve 18 dhe 19.

(Mësues, ju nuk duhet t'i shpjegoni fëmijëve të gjitha ngjarjet e këtyre dy kapitujve, por ju duhet të njihni mirë historinë dhe bazën historike.)

Përgatitje për pjesëmarrjen e fëmijëve: Në fund të mësimit është sugjeruar që fëmijët të përdorin një copë letër për të vizatuar (apo për të shpjeguar me fjalë) 3 situata kur ata *duhet* t'i luten Perëndisë. Ju duhet t'i blini këto fletë përpara mësimt. Fëmijët mund ta bëjnë këtë punë në shtëpitë e tyre apo aty ku janë (nëse ka kohë e vend) dhe në këtë rast ju duhet të siguroni lapsa, ngjyra etj.)

Vargu Memorizues: Përsërisni Psalmin 57:1

"Ki mëshirë për mua, o Perëndi, ki mëshirë për mua, sepse shpirti im gjen strehë te ti."

E vërteta Qendrore: Të krishterët duhet të luten.

Zbatimi për fëmijët e shpëtuar: Ju duhet t'i luteni shpesh Perëndisë që të jetoni në rrugën që do Perëndia.

Skica

I. Fillimi: Zhytësi në shtratin e oqeanit. VQ

II. Rrjedhja e ngjarjeve:

- A. Asiria pushton vendet përreth.
- B. Edhe Samaria bie. Zbatim për fëmijët e pashpëtuar që t'i kushtojnë vëmendje Fjalës së Perëndisë.
- C. Asirët marshojnë drejt Jeruzalemit.
- D. Nevoja urgjente e mbretit Ezekia është t'i lutet Perëndisë dhe t'i besojë Atij në këtë emergjencë.
- E. Katër ilustrime të kohëve të fundit në situata ku fëmijët e krishterë do të ndjenin nevojën për t'iu lutur Perëndisë:
 - tundimin për të vjedhur para VQSh
 - i kërcënuar nga një dem në rrugë VQSh
 - duke përballuar një temë të vështirë në shkollë VQSh
 - t'i rrëfejnë mëkatet Perëndisë VQSh
- F. Ezekia merr letrën kërcënuese nga Senakeribi
- G. Ai i lutet Perëndisë për shpëtim.
- H. Perëndia i përgjigjet nëpërmjet Isaia qe Ai do t'i shpëtojë njerëzit e Tij.

III. Pika kulmore:

Ai dërgon engjëllin e Tij të shkatërrojë 185,000 Asirët.

IV. Konkluzioni:

- A. Ezekia dhe Jeruzalemi shpëtuan.
- B. Fëmijët vizatuan tre ilustrime të lutjes në situata të vështira. VQSh

MËSIMI

Fillimi

Figura II-1

A keni parë ndonjëherë një film me një zhytës që shkon poshtë në thellësitë e detit për të parë për anije të mbytura vite më parë, ose mbase për të kërkuar thesare? A nuk është një botë emocionuese aty në fund të oqeanit? Por është gjithashtu një vend i rrezikshëm. Është e vështirë të punosh në mes të ujit, një botë blu-jeshile që është kaq e ndryshme me botën me të cilën ne jemi mësuar me diell, ajër e ngrohtësi. Aty ka vetëm një gjë që e mban zhytësin gjallë dhe mundëson punën e tij. A e dini se çfarë është? Po, është oksigjeni që ai mbart në bombolat pas shpine apo që vjen tek ai nëpërmjet një tubi të gjatë nga anija në sipërfaqe të detit. Ai thith oksigjen që të mbajë veten gjallë. Por nëse ai nuk do mundte të merrte oksigjen, ai do të vdiste shumë shpejt në fundin e oqeanit.

A e dini fëmijë, se lutja për ne si të krishterë është si oksigjeni për zhytësin. Ne jetojmë në një botë që është e vështirë të bësh ç'është e drejtë e të kënaqësh Zotin. Ne na rrethojnë gjëra mëkatore që mund të na thyejnë shpirtërisht. Prandaj është kaq e rëndësishme që t'i lutemi vazhdimisht Perëndisë dhe t'i besojmë Atij. Lutja është si oksigjeni shpirtëror me të cilin marrim frymë.

Javën e kaluar unë ju mësova se sa e mrekullueshme është të jesh i aftë të flasësh me Perëndinë. Por unë nuk dua që ju të mendoni se lutja është si diçka e kënaqshme që mund ta bëjmë ndonjë herë, sikundër hamë një akullorë. Është shumë, shumë më e rëndësishme se kjo. Është shumë e rëndësishme sa nëse ju nuk luteni, është me të vërtetë e pamundur të jetoni në rrugën që do Perëndia, të rriteni si një i krishterë i fortë e të punoni për Të.

Figura II-2

Sot ne do të mendojmë rreth një burri në Bibël, Fjala e Shenjtë e Perëndisë. Ky njeri dinte se e vetmja mënyrë për të dalë nga një situatë e tmerrshme ishte lutja ndaj Perëndisë. Emri i tij ishte Ezekia. Ai ishte mbreti i Judas, që jetoi 700 vjet para se Zoti Jezus të vinte në tokë për të jetuar. Ai ishte një mbret i mirë që e donte Perëndinë dhe përpiquej t'i drejtonte njerëzit e tij që të ndiqnin ligjet e Perëndisë (2 Mbretërve 18:6).

Figura II-3

Por njerëzit e Judës kishin një armik të egër dhe të fortë-ushtinë e Asirëve. Kjo ushtri e madhe luftoi kundër shteteve të tjera një nga një dhe i pushtoi ato. Së fundi ata arritën qytetin Samaria, që ishte pranë Judës. Njerëzit e Samarias kishin dëgjuar Fjalën e Perëndisë shumë, shumë herë kur thuhej nga profetët dhe lajmëtarët e Perëndisë. Por ata nuk i kishin kushtuar vëmendje paralajmërimeve që u kishte dhënë Perëndia atyre, të ktheheshin nga rruga e tyre mëkatore dhe t'i besonin Atij. Dhe tani Perëndia lejoi Asirët të pushtonin qytetin dhe të merrnin njerëzit si skllavër në një tokë të huaj.

Djem dhe vajza, ne duhet të jemi shumë të vëmendshëm për ato që na thotë Perëndia nëpërmjet Fjalës së Tij. Këtu në këtë klasë, unë ju kam thënë shpesh se si Perëndia do t'ju shpëtojë nga mëkatet. Ai dërgoi dhe Birin e Tij, Zotin Jezus Krisht, të ndëshkohej për mëkatet tuaja. Por unë jam i frikësuar se disa prej jush nuk e kanë dëgjuar Fjalën e Perëndisë që thotë të largoheni nga mëkatet *tuaja* dhe të besoni Jezusin si Shpëtimtarin tuaj. Nëse ju nuk largoheni nga mëkatet tuaj dhe nuk vini te Zoti Jezus, Perëndia do t'ju ndëshkojë *juve* një ditë për mosbindjen tuaj ndaj zërit të Tij. Kthehuni tek Ai këtë pasdite dhe merrni dhuntinë e mrekullueshme të shpëtimit që Ai ju ofron.

Trego Pikturën II-2 përsëri

Mbase Ezekia kishte menduar se ushtria e Asirëve nuk do pushtonte dot Samarinë. Por Perëndia i lejoi ata ta pushtonin. "Tani, kë do sulmonin Asirët?" Ezekia habitej. Mirë, a e dini se

ç'ndodhi? Kjo ushtri e tmerrshme u kthye nga jugu për të sulmuar tokën e Judës ku Ezekia ishte mbret. Unë jam i sigurt se njerëzit e Judas ishin shumë, shumë të frikësuar. Mbreti Ezekia i dërgoi shumë ar dhe argjend Senakeribit, mbretit të Asirëve, që ta mbante atë larg nga sulmi. Por ushtria e madhe afrohej e afrohej.

Nëse do kishit mundësi t'i shkonit afër Mbretit Ezekia, t'i pëshpëritnit ndonjë këshillë të mirë, ç'farë do t'i thoshit atij të bënte? Më lejoni të bëj disa sugjerime dhe t'ju tregoj se kush është më e rëndësishme:

1. Organizoj ushtrinë tuaj shumë mirë dhe ushtro trupat.
2. Jepu ushtarëve heshta dhe mburoja të mira.
3. Ndërto mure dhe kulla më të mëdha dhe më të trasha rreth qyteteve.
4. Tregoj Perëndisë problemin tuaj të tmerrshëm dhe besoji Ati t'ju drejtojë e t'ju ndihmojë.

Po, këshilla që t'i lutej Perëndisë e t'i besonte Atij ishte veprimi më i rëndësishëm që Ezekia mund të bënte. Ai bëri edhe gjëra të tjera gjithashtu, por t'i lutej e t'i besonte Perëndisë ishte shumë më e rëndësishme. A mendoni se ai e realizoi këtë?

Figura II-4

Ky është mësimi që ju dhe unë gjithashtu duhet të mësojmë në shumë momente të vështira të jetës sonë. Për shembull, ç'farë do të bënit sikur një ditë Satani do të fuste një mendim të tmerrshëm si ky në mendjen tuaj: "Shiko, ti do të luash me lojëra elektronike, apo jo? Mirë, shko dhe vidh një stërlinë nga çanta e nënës tuaj. Ajo nuk do ta marrë vesh dhe ti do të luash e do të bësh qejf tek lojërat elektronike."

Po, ju duhet të luteni menjëherë, "O Zot më ndihmo. Unë nuk mund ta mposht këtë tundim pa ndihmën tënde!" Dhe binduni se më ndihmën e Perëndisë ju nuk do t'i vidhni paratë. Ai do t'ju ndihmojë juve!

Ose ndoshta në rrugën tuaj ndodhet një dem që ju frikëson. Ju mund të luteni: Oh Zot, falemnderit që je me mua dhe që mund të besoj tek Ti. Ose mund të luteni me fjalët e Mbretit David në vargun që duhet të memorizojmë-le ta themi sërish së bashku: "Ki mëshirë për mua, o Perëndi, ki mëshirë për mua, sepse shpirti im gjen strehë te ti." Perëndia do ta largojë frikën tuaj dhe do t'ju japë paqe në zemrën tuaj.

Figura II-5

Ose mbase në shkollë ka një lëndë e cila ju duket e vështirë. Ju duhet të luteni për këtë, apo jo?

Ose supozoni se një ditë humbët gjakftohtësinë dhe thatë fjalë të këqija. Sa shumë *duhet t'i luteni* Perëndisë që t'ju falë, duke i kërkuar Atij t'ju ndihmojë të mos largoheni nga Ai dhe të mos veproni përsëri gabim.

Si fëmijët e Perëndisë ne duhet të lutemi çdo ditë apo jo? Kjo është mënyra për të qëndruar pranë Zotit e për të jetuar në mënyrë që ta kënaqim Atë. (Mësues, nëse ju e mendoni të përshtatshme, ky do të ishte një moment i mirë të lejoni fëmijët të tregojnë përjetimet e tyre kur ata i janë lutur Perëndisë në momente të vështira. Ose ju mund t'i inkurajoni ata të mendojnë për situata kur mund t'i luten Perëndisë për ndihmë.)

Djem dhe vajza, ju do të vëreni një gjë të mrekullueshme kur t'ia tregoni këto probleme dhe situata të vështira Zotit në lutje. Ai do t'ju sjellë paqe në zemrat tuaja dhe do të largojë stuhinë e shqetësimit dhe frikës.

Por le të kthehemi tek Mbreti Ezekia përsëri. Përpara erdhi ushtria e tmerrshme dhe fuqiptotë e Asirëve, drejt mureve të Jeruzalemit, kryeqytetit. Mbreti Senakerib, drejtuesi i tyre i lig, dërgoi tre lajmëtarë që t'u kërkonin njerëzve të Judas të dorëzoheshin. Ata qëndruan pranë qytetit dhe

ulërinë me fjalë fyese. Ata donin që kërcënimet e tyre t'i dëgjonin jo vetëm lajmëtarët e Mbretit Ezekia, por edhe njerëzit e Jeruzalemit që po dëgjonin nga majat e mureve që mbronin qytetin.

Figura II-6

Njerëzit e Senakeribit thirrën, “ Mos u mashtroni nga Ezekia, sepse ai nuk mund t'ju shpëtojë nga duart e mia (2 Mbretërve 18:29). Dhe ju nuk duhet t'i besoni Perëndisë! Ai nuk mund t'ju shpëtojë juve! A i shpëtuan perënditë vendet e tjera që ne pushtuam? Sigurisht që jo!” (2 Mbretërve 18:33). Ai bile krahasoi Perëndinë e vërtetë të qiellit me idhujt e rremë të njerëzve idhujtarë! Njerëzit e Jeruzalemit u drodhën nga këto kërcënime të këqija dhe të shara kundër tyre dhe Vetë Perëndisë!

Senakeribi gjithashtu shkroi këto mesazhe kërcënuese në një letër, të cilën ai ia dërgoi Mbretit Ezekia. Çfarë mendoni ju se Ezekia bëri kur mori letrën? Le të shohim se çfarë na thotë Bibla. Sharon (ndihmësi im) do të na e lexojë. Do doja ta dëgjonit me shumë vëmendje e të më thoshit katër gjëra që bëri Mbreti Ezekia kur mori letrën. Dhe do doja të mendonit: cila nga katër gjërat ishte më e rëndësishmja? (Sharon lexon 2 Mbretërve 19:14 dhe fjalët e para të vargut 15.) Tani le të mendojmë: çfarë janë 4 gjërat?

(Mësues, ndihmojini fëmijët t'i gjejnë. Mund të jetë e nevojshme që vargjet të lexohen përsëri.) Po.. Ai lexoi letrën... Ai shkoi lart në Shtëpinë e Zotit... Ai e shpalosi atë përpara Zotit...dhe Ai u lut.

Figura II-7

Dhe kush është më e rëndësishmja? Po, ai u lut. Unë dua t'ju lexoj një pjesë të kësaj lutje të mrekullueshme. (Mësues lexoni sa më shumë nga kjo histori e mrekullueshme, 2 Mbretëve 19:15-19 kur nxënësit tuaj të jenë të aftë t'ju dëgjojnë me vëmendje. Ose shkurtojeni atë në bazë të kohës së tyre të përqendrimit. Por besojini Perëndisë që fëmijët do të kuptojnë diçka nga fuqia e madhe e Perëndisë dhe nga besimi i Ezekias tek Ai.)

A mendoni se Perëndia e dëgjoi lutjen e Ezekias, djalit të Tij? Po, sigurisht, ashtu siç Ai do të dëgjojë tuajën, pak rëndësi ka se çfarë është dhe në çdo situatë problematike. Unë jam i sigurt se Ezekia e ndjeu menjëherë paqen në zemrën e tij. Ai gjithashtu po gjente rehati tek Ai! Dhe Perëndia jo vetëm që e dëgjoi lutjen e tij, por edhe u përgjigj.

Së pari Ai i foli Ezekias nëpërmjet profetit Isaia dhe i tha atij se Asirët nuk do ta pushtonin Jeruzalemin (2 Mbretërve 19:20,32,32,33,34). Ata nuk do të gjuanin as edhe një shtizë në qytet dhe as do hidhnin një heshtë në muret e qytetit! Por si mund t'i shpëtonte Perëndia njerëzit e tij nga ajo ushtri e madhe dhe e egër?

Figura II-8

Mirë, po atë natë Perëndia dërgoi engjëjt e tij në kampin e Asirëve që t'i shkatërronte, dhe gjatë orëve të natës 185.000 trupa vdiqën. Kur u ngrit pjesa e mbetur panë se rreth tyre kishte mijëra trupa të vdekur. Ata nuk mund të sulmonin Jeruzalemin tani! Kështu ata u kthyen në vendin e tyre dhe Ezekia, njerëzit e tij dhe qyteti i Jeruzalemit shpëtuan! Ata nuk mund të thyenin ushtrinë e Ezekias, por Perëndia e bëri, kur ata iu lutën Atij dhe i besuan fuqisë së Tij. Ezekia dhe ushtarët e tij nuk kishin veshur as parzmoret!

Ka shumë momente kur, si djalë apo vajzë e krishterë, ju duhet t'i luteni Perëndisë. Ju duhet t'i kërkonit Atij që t'ju ndihmojë në një problem të veçantë që ju ndeshni në atë kohë. Mund të jetë kundërshtim si në rastin e Ezekias, ose mund të jetë rrezik i rënies në mëkat. Ose ju mund t'i kërkonit Perëndisë faljen nëse keni bërë diçka të gabuar.

Projekt

Unë do t'u jap secilit prej jush një laps, disa ngjyra dhe një copë fletë të ndarë në tre pjesë. Unë dua që më të vegjlit të vizatojnë tre piktura në momente të ndryshme kur duhet t'i luteni Perëndisë. Mbase në *shkollë* kur djalli ju tenton ju të thoni një gënjeshtër; ose mbase kur jeni duke luajtur në *rrugë* dhe i kërkon Perëndisë t'ju ndihmojë nga ndonjë rrezik; ose mbase edhe në *Klubin e Lajmit të Mirë* kur i kërkon Perëndisë t'ju ndihmojë të dëgjoni fjalën e Tij. Mendoni vendet ku duhet të luteni për ndihmën e Perëndisë, ashtu siç bëri Ezekia. Më të mëdhenjtë mund të vizatojnë një pikturë ose të përshkruajnë tre situata në një paragraf apo dy. Vendosi një titull në fillim: "Një i krishterë duhet të lutet," dhe në fund... në shtëpi...në shkollë,...në rrugë,...në Klubin e Lajmit të Mirë, ose kudo që ju të zgjidhni.

Kujtoni se nëse akoma nuk jeni të krishterë një fëmijë i Perëndisë, Zoti ka premtuar se do t'i përgjigjet vetëm lutjeve të fëmijëve të Tij. Por sigurisht ju mund të vizatoni figurat. Ne po lutemi që së shpejti edhe ju të bëheni një krishterë i vërtetë.

Një i krishterë duhet të lutet		
në shtëpi	në shkollë	në rrugë

Pyetjet Përmbledhëse për mësimin II

1. Një zhytës ka një punë shumë të vështirë duke punuar nën ujë. Çfarë e mban atë gjallë?
2. Në ç'mënyrë ngjason një i krishterë në këtë botë mëkatare me një zhytës?
3. Si quhej mbreti të cilin ne e mësuam sot?
4. Kush ishte armiku i fuqishëm i Mbretit Ezekia dhe njerëzve të tij?
5. Përse Perëndia lejoi që ushtria e Asirëve të pushtonte qytetin Samaria?
6. Kur ushtria iu afrua qyteti, ç'farë bënë drejtuesit për të frikësuar njerëzit e qytetit?
7. Cilat ishin 4 gjërat që Ezekia bëri me letrën kërcënuese që mori?
8. Mendoni për tre situata të vështira kur ju mund "t'i shfaqni problemin tuaj Zotit në lutje" ashtu siç bëri Ezekia.

Mësimi III

Lutjet e mia kënaqin Perëndinë

Vargje për mësuesin që të lexojë e studiojë:

Mateu 21:10-17; Lluca 17:11-18; Psalmet 40:5; Zbulesa 5:11-14

Përgatitje të tjera për mësuesin: Nëse keni një kopje të Mesias së Hendelit, përgatituni të luani korale "Qengji i Denjë" ku tregohet në tekst (ose një regjistrim të mirë të korales "Ti je i denjë"). Kjo nuk është e domosdoshme, por do të jetë një përjetim tërheqës për fëmijët nëse ju do t'i paraqitni një fragment të shkurtër nga kjo korale e madhërishme në mësimin tuaj.

Ky mësim është plotësues për Mësimin e I, ku ju mësuat se lutja i sjell gëzim dhe paqe një të krishteri. Këtu ju duhet të shpjegoni se lutja jonë gëzon *Perëndinë*, veçanërisht kur ne e lavdërojmë Atë dhe e falenderojmë Atë.

Pyetjet përmbledhëse janë plotësuese, të përdoren në fund të mësimin, nëse keni dëshirë apo javën tjetër.

Vargu Memorizues: *Psalmi 51:15*

O Zot, hap buzët e mija, dhe goja ime do të shpalli lëvdimin tënd."

E Vërteta Qendrore: Perëndia do të dëgjojë lutjet e mia.

Zbatimi për fëmijët e shpëtuar: Lëvdo dhe falendero Perëndinë, dhe kështu e gëzon Atë!

Zbatimi për fëmijët e pashpëtuar: Pak është dhënë në mësim. Në pjesë të tjera të programit (p.sh. në korale të përshtatshme) ju mund të mësoni të vërtetat e Ungjillit.

Skica

I. Fillimi Delja dhe qengji i saj

VQSh

II. Rrjedhja e ngjarjeve

A. **Krishti pastron tempullin**

B. Fëmijët e shpallin atë si "Birin e Davidit"

C. Lëvdimi i tyre është pranuar me kënaqësi nga Krishti

VQSh

D. Shpjegimi i lëvdimit*

E. **Krishti shëron dhjetë lebrozë**

F. Njëri kthehet për ta falenderuar

G. Ndjenjat e gëzimit të Krishtit përzihen me pikëllim*

H. Diskutim për gjërat që shohim për të cilat duhet të falenderojmë VQSh*

I. Diskutim për gjërat që nuk shohim për të cilat duhet të falenderojmë

J. Diskutim i ndryshimit mes "lëvdimit" dhe falenderimit" VQSh*

K. Rëndësia që t'i lutemi Perëndisë çdo mëngjes dhe pasdite

L. **Skena e adhurimit në qiell** (Zbulesa 5)

M. (Koralja "Qengji i Denjë" nga Mesia e Hendelit)

N. Afrohuni për të marrë fëmijë në kishë që nuk kanë qenë më parë në të.

Përgatitja për pjesmarrjen e fëmijëve

*Në pika të ndryshme të mësimin, të shënuara me një yll në skicën e mësipërme, sugjerohen pyetje për fëmijët që të mendojnë rreth tyre e të japin përgjigje. Sigurohuni të përfshini këto ose pyetje të tjera që të aktivizoni më shumë fëmijët në procesin e mësimin.

MËSIMI

Fillimi

Një ditë kur isha jashtë për një shëtitje, pashë një tufë të madhe me dele në një fushë. Një qengj i vogël kishte kaluar nëpërmjet një vrime të gardhit dhe e gjeti veten në mes të rrugës larg nga delet e tjera. Menjëherë ai u ndje fillikat dhe filloi të blegërinte “bee, bee” me zërin e tij të hollë në kërkim të nënës së tij. Delja pikasi se qengji i saj ishte larguar dhe filloi ta kërkonte. Në një moment, ajo dëgjoi blegërimën e tij dhe aty për aty vrapoi me shpejtësi përmes vrimës së gardhit që të ndihmonte qengjin e saj të gjente rrugën e kthimit. Ajo në të vërtetë dukej e kënaqur kur dëgjonte blegërimën e qengjit të saj!

Figura I-8

Në një farë mënyre kjo më bën mua të mendoj për ne teksa i lutemi Perëndisë. Në mësimin tonë të parë ne po mendonim se sa e mrekullueshme është të jesh i aftë të flasësh me Perëndinë... sa na gëzon neve ky bashkëbisedim! Pastaj javën e fundit ne po mësonim se sa e rëndësishme dhe e domosdoshme është të lutemi. Por sot unë dua që të mësojmë një të vërtetë më të mrekullueshme dhe emocionuese; ajo është se Perëndia është gjithashtu i kënaqur kur ne i flasim Atij. Ashti si delja u gëzua kur dëgjoi zërin e qengjit të saj, Perëndia, në një rrugë më të mrekullueshme, do që të dëgjojë zërat e fëmijëve të Tij!

Në Psalmin 40:5 Davidi shkroi “ Perëndia im, të shumta janë...gjërat që ke menduar për ne.” Kjo do të thotë se Perëndia është gjithmonë duke menduar për ne dhe duke pritur për ne të flasim me Të. Ju e dini se Perëndia nuk fle kurrë. Ai nuk ka nevojë për pushim siç kemi ne. Ai është gjithmonë zgjuar dhe mendimet e Tij janë për ju, tamam sikur Ai po ju pret ju t'i flisni Atij kur ju zgjoheni. Sapo të zgjoheni në mëngjes, ju mund të mbani mend se Perëndia është duke menduar për ju. Në fillim të ditës ju mund t'i kushtoni disa momente duke e falenderuar Atë për këtë, duke i folur Atij e duke i qëndruar pranë Tij.

Figura III-1

Një ditë kur Ai jetonte këtu në tokë, Zoti Jezus shkoi në një tempull. Mbase donte të lutej, ose të dëgjonte Fjalën e Perëndisë. Por kur vajti aty, a e dini se çfarë gjeti? Në kopshtin e tempullit ndodhej një pazar. Aty kishte shumë njerëz që shisnin kafshë dhe pëllumba, të cilët përdorshin për t'iu sakrifikuar Perëndisë. Njerëz të tjerë këmbenin paratë e udhëtarëve që vinin nga vende të ndryshme.

Çdokush bisedonte, fliste dhe bërtiste teksa merrej me biznesin e vet. Askujt nuk i binte në mendje se ata ndodheshin në një ndërtesë që ishte bërë për t'iu lutur Perëndisë, për ta lëvdur Atë dhe për të dëgjuar Fjalën e Tij. Ata nuk mendonin për Perëndinë për asnjë moment! Zoti Jezus ishte i mërëzitur dhe i prekur. Bibla na thotë se Ai i dëboi të gjithë tregtarët dhe këmbyesit e parave jashtë tempullit, duke u bërtitur atyre se Perëndia ka thënë “shtëpia ime do të quhet shtëpia e lutjeve, por ju e keni shndërruar atë në një stropull hajdutësh”.

Figura III-2

Kur tregtarët e zhurmshëm u larguan, disa njerëz të tjerë u afruan të takoheshin me Jezusin. Kush ishin ata? Ata ishin njerëz të verbër dhe të gjymtuar. Me dashuri dhe dhembshuri Jezusi i shëroi ata. Kishte disa fëmijë të cilët po shihnin dhe kur panë mrekullitë që Jezusi po bënte ata thirrën gëzueshëm “Hosana Birit të Davidit”. “Biri i Davidit” do të thoshte Mesia ose Shpëtimtari që kishte ardhur për të shpëtuar njerëzit e Tij! Ata ishin kaq të emocionuar e të gëzuar për ardhjen e Jezusit!

Por kishte edhe njerëz të tjerë që po shihnin-priftërinjtë dhe shkruesit, njerëzit e fesë që duhet t'ju shpjegojnë të tjerëve Fjalën e Perëndisë dhe mendimet e Perëndisë. Në vend që të gëzoheshin tek dëgjonin fëmijët që lëvdonin Zotin Jezus, ata ishin të mërëzitur dhe qejfprishur. Ata

iu kthyen Jezusit dhe e pyetën Atë, “Nuk i dëgjon se çfarë po thonë? Nuk i dëgjon se ata po të quajnë Mesia dhe Shpëtimtar?” Çfarë mendoni se tha Jezusi? Ai tha, “Po, Unë i dëgjoj; Perëndia i ka vënë këta fëmijë të më lëvdajnë mua.” Ai ishte i kënaqur tek merrte këto lëvdime. Ata fëmijë e quajtën atë Birin e Davidit; ju mund ta thërrisni me emra të tjerë të mrekullueshëm. Ju mund ta thërrisnin Atë “Perëndia im” dhe “Shpëtimtari im”. Ju mund ta lëvdoni atë sepse Ai është kaq i madh sa Ai mban botën në duart e Tij. Ju mund ta lëvdoni Atë se Ai është kaq i dashur dhe fuqiplotë, se Ai është gjithkund dhe fare pranë jush.

Figura III-3

A keni menduar ndonjëherë se vetëm të mëdhenjtë mund të lëvdajnë Perëndinë? Aty në tempull të mëdhenjtë nuk kishin lavde për t'i ofruar Atij, por fëmijët kishin! Dhe Jezusi jo vetëm që i lejonte ata ta lëvdonin Atë, Ai ishte i kënaqur kur dëgjonte këto fjalë të bukura. Unë nuk e di nëse disa prej jush shkojnë në takime lutjeje në kishën tuaj. Sigurisht, ju mund të luteni gjithmonë dhe të lëvdoni në zemrën tuaj, por mos kini frikë të luteni me zë të lartë. Disa njerëz më të mëdhenj e shohin të çuditshme që një fëmijë të lutet, por Zoti Jezus do t'ju dëgjojë me siguri dhe Ai do të jetë shumë i gëzuar kur të dëgjojë zërin tuaj.

A e kuptoni tani se çfarë do të thotë të “lëvdosh Perëndinë”? Le të shohim se kush mund të ma shpjegojë këtë mua. (Mësues lëri fëmijët të përgjigjen. Ndhimojini të shprehin se çfarë do të thotë t'i thuash Zotit se sa i mrekullueshëm është Ai për ne...se Ai është i madh dhe fuqiplotë, i dashur dhe i mençur, etj.)

Por më lejoni t'ju tregoj për një kohë tjetër kur Zoti Jezus ishte i kënaqur me fjalët që një burrë i tha Atij...

Figura III-4

...Një ditë Zoti Jezus po bënte një udhëtim nëpër rrugët e pista të Palestinës me dishepujt e Tij. Kur Ai iu afrua një fshati, Ai mundi të shihte një grup njerëzish që po qëndronin larg Tij, dhe po i thërrisnin Atij. Përse ata nuk afroreshin edhe pak? Jezusi i dëgjoji se çfarë po thërrisnin. Këta njerëz po vuanin nga një sëmundje e tmerrshme e quajtur lebrozë. Kështu, atyre nuk u lejohej të afroreshin me njerëzit e tjerë që këta të mos sëmureshin. Në ato ditë nuk kishte mënyrë për të kuruar lebrën, por dikush i kishte thënë atyre se Jezusi mund t'i shëronte. Ai po kalonte përmes fshatit. Kështu ata po rrinin dhe po i thërrisnin Atij, “Jezus, Mjeshtër, ki mëshirë për ne”.

Jezusi ishte plot dashuri dhe fuqi, dhe natyrisht Ai donte t'i ndihmonte ata. Ai vetëm sa u tha atyre, “Shkoni dhe tregojuni para priftërinjve”. Priftërinjtë ishin ata njerëz që vendosnin nëse dikush kishte lebrë apo jo. Me fjalë të tjera, Jezusi po u thoshte atyre, “Shkoni tek priftërinjtë dhe tregojuni se unë ju shërova”. Vështirë të guxosh e të besosh se kjo ishte e mundur. Ata pengoheshin me këmbët e sakatuara për të takuar priftërinjtë në qytet. Rrugës, ata zbuluan se ishin shëruar. Lebroza kishte ikur. Lëkura e tyre që kishte qenë e sëmurë dhe me njolla, ishte e pastër dhe e shëruar përsëri. Sa të gëzuar u ndjenë tek vraponin dhe qeshnin!

Figura III-5

Por një njeri u kthye mbrapa. Ku po shkonte ai? Atje ku Jezusi i kishte takuar ata! Kur ai e gjeti Zotin Jezus, ai u përkul para tij, duke e falenderuar Atë që e shëroi. Si mendonin se u ndje Jezusi? Nga një anë, Ai u ndje shumë, shumë i gëzuar; kurse nga ana tjetër, Ai u ndje i trishtuar. Unë do të doja që dikush prej jush të shpjegonte përse Ai u ndje i gëzuar dhe i mërzhitur në të njëjtën kohë? (Mësues, lëri fëmijët të bëjnë sugjerimet e tyre.) Po, Ai u ndje i gëzuar sepse ky njeri u kthye tek Ai që ta falenderonte meqë e shëroi, por në të njëjtën kohë Ai u ndje i mërzhitur se 9 të tjerët nuk u shqetësuan për t'i thënë “faleminderit” Atij.

Unë po mendoja nëse ju e gëzoni apo e mërzitni Zotin Jezus? A kujtoheni ta falenderoni Atë për gjithë mirësinë e Tij ndaj jush? Po, Jezusi ndjehet i gëzuar kur ju e falenderoni Atë. Por, a keni menduar ndonjëherë që Ai ndjehet i mërziur dhe i prekur nëse ju nuk e falenderoni?

Figura III-6

Tani, le të mendojmë për disa gjëra për të cilat ne mund të falenderojmë Zotin. Ne mund ta falenderojmë Atë për gjëra të cilat ne i shohim si ushqimi dhe veshja. Dhe ne mund ta falenderojmë Atë për bekimet shpirtërore, të cilat ne nuk mund t'i shikojmë si mëkatet tona të falura. A mund të mendoni për tre bekime të tjera shpirtërore? (Mësues, lejojini fëmijët të sugjerojnë. Ju mund t'i ndihmoni të mendojnë gjëra si “vdiq në kryq për ne, na dhuron jetë të përjetshme, është gjithmonë me ne, përgatit për ne vendin e prehjes në qiell”, etj.). Dhe tre gjëra të tjera të cilat ne mund t'i shohim, për të cilat ne duhet ta falenderojmë? (Mësues, lejojini fëmijët të marrin pjesë sërish. Mbase ju mund t'i ndihmoni të sugjerojnë gjëra si: prindërit tanë, klasa jonë, shokët tanë, Bibla, etj.).

Ja ku është një pyetje e vështirë. Kush është ndryshimi midis “të lëvdosh Zotin” dhe të “falenderosh Zotin”? (Krijoni një pauzë për fëmijët që të kenë kohë të mendohen dhe të sugjerojnë një ose dy përgjigje). Po, kur ne lëvdokim Zotin, ne e lëvdokim Atë për atë *çka* Ai është: -Ai është fuqplotë, Ai është i dashur, Ai di gjithçka. Të falenderosh do të thotë ta falenderosh Atë për *çfarë Ai ka bërë për ne* -vdiq në kryq për mëkatet tona, na ka falur, kujdeset për ne duke na dhënë ushqimin tonë të përditshëm, etj.

A janë të rëndësishme si “lëvdimi” dhe “falenderimi”? Po, ato janë. Kur ne i ofrojmë lëvdimin tonë dhe falenderimin tonë Zotit, Ai është i kënaqur dhe i gëzuar kur dëgjon zërat tanë. A do të përpiqeni çdo ditë të sillni gëzim në zemrën e Zotit në këtë mënyrë? Çdo mëngjes para se të niseni për në shkollë, ju mund të kaloni disa minuta i gjuhëzuar në anën e krevatit tuaj, të lexoni disa vargje ga Bibla e të mendoni rreth tyre me vëmendje. Pastaj ju mund t'i luteni Zotit, duke i kërkuar Atij ndihmën e Tij dhe bekimin e ditës, por gjithashtu duke u kujtuar ta lëvdoni dhe ta falenderoni Atë.

Shumë shpesh në vargjet që ju lexoni ju do të zbuloni diçka rreth Perëndisë ose Zotit Jezus, dhe kur ju mendoheni rreth saj, ju mund ta lëvdoni Atë për këtë. Pastaj kur ju të shkoni në krevat për të fjetur, falenderojeni Atë për gjithë dashurinë dhe kujdesin e Tij. Kjo do të sjellë gëzim në zemrën e Tij dhe tuajën gjithashtu!

Figura III-7

Tani një vështrim i fundit mbi Fjalën e Perëndisë për sot. Unë dua të dëgjoj diçka shumë të bukur tek Zbulesa, libri i fundit i Biblës. Gjoni, shkruesi i saj, u drejtua nga Perëndia për të përshkruar se si është qielli. Perëndia i tregoi atij këtë vend të mrekullueshëm dhe në mes të qiellit Gjoni pa një fron në të cilin ulej Ati Perëndi. Pastaj kohë më vonë ai pa Zotin Jezus në fron. Gjoni e quan Atë Qengj. A e kuptoni përse ai e quajti ashtu? Më lejoni ta shpjegoj pak. Përpara se Jezusi të vinte në tokë, kur kushdo që donte të vinte në prezencën e Perëndisë, ai duhej të sillte një kafshë -më shpesh ishte një qengj, i cili therej dhe i ofrohej Perëndisë në një altar.

Ky person po fliste me të vërtetë kështu, “Unë kam mëkatuar dhe kam vepruar gabim. Unë meritoj të vdes për mosbindje ndaj urdhrave tuaj O Zot; por ky qengj po vdes në vendin tim; është duke vdekur në vendin tim.” Ato kafshë nuk mund të zinin vendin e njerëzve që mëkatonin. Ata ishin një figurë e Zotit Jezus që erdhi vite më vonë. Ai u quajti Qengji i Perëndisë dhe Ai me të vërtetë vdiq në kryq për mëkatet tona. Por pasi Ai vdiq, Ai u ringjall përsëri nga varri dhe vajti sërish në qiell. Ai tani po na pret ne që e duam Atë, të vijmë dhe të bashkohemi me Të një ditë.

Dhe në librin e Zbulesës Gjoni përshkruan këtë skenë të mrekullueshme në qiell. Froni i Perëndisë është i rrethuar nga mijëra e mijëra njerëz që janë shpëtuar nga mëkatet e tyre. Ata të gjithë po i lutën Perëndisë dhe Zotit Jezus, Qengjit të Perëndisë. Çfarë po thonë dhe po këndojnë? Le të dëgjojmë fjalët që do t'i gjejmë tek Zbulesa 5:13.

(Mësues, nëse keni një incizim të Mesias së Hendelit, lejoni fëmijët të dëgjojnë korallen e mrekullueshëm, "Qengji i Nderuar". Unë jam i sigurt se do të jetë një bekim, dhe do t'i ndihmojë ata ta lëvdojnë Atë.)

Figura III-8

A nuk është një këngë e mrekullueshme lavdërimi? Nëse ju i keni kërkuar Zotit Jezus të jetë Shpëtimtari juaj, dhe ju e doni Atë, një ditë edhe ju gjithashtu do të jeni në qiell duke kënduar ato fjalë të mrekullueshme! Por ju nuk duhet të prisni derisa të shkoni në qiell për të lëvduar Perëndinë. Në qiell ne do të jemi të aftë të lëvdojmë Zotin shumë më mirë sesa tani-por Perëndia do që ju ta lëvdoni atë çdo ditë. Kështu ju mund të veproni çdo mëngjes kur i flisni Atij në lutje. Dhe të dielave gjithashtu. Ai do të gëzohej sikur juve të shkonit në kishë ose në shkollën e së Dielës. Në kishë ne takojmë njerëz që e duan Zotin, i luten Atij, e lëvdojnë Atë dhe dëgjojnë Fjalën e Tij. Himnet që të krishterët këndojnë janë shumë shpesh himnet e lëvdimin ndaj Perëndisë. Dhe nëse ju jeni një i krishterë i vërtetë, ju mund t'ia këndonit ato më gjithë zemër Zotit, duke ditur se ai po ju dëgjon dhe gëzohet me lëvdimin tënd. Nëse ti nuk shkon në kishë, unë do të doja që ti të vije me mua. (Mësues, bëni të mundur ardhjen e një fëmije në kishën e së Dielës, i cili nuk ka qenë më parë në kishë.)

Pyetjet përmbledhëse për Mësimin III

1. Çfarë na tha David Psalmisti për mendimet e Perëndisë (Psalmi 40:5)?
2. Si e quajtën fëmijët në tempull Jezusin me dashuri?
3. Me çfarë emrash të mrekullueshëm ne mund ta thërrasim Atë?
4. A mund të më thoni se çfarë do të thotë të "lëvdosh"?
5. Nga e dini se Zoti do të donte të dëgjonte një fëmijë ta lëvdonte Atë në takimin e lutjes në kishë?
6. Përse ishte Jezusi i gëzuar dhe i trishtuar në të njëjtën kohë kur njëri nga lebrozët u kthye ta falenderonte Atë?
7. Sugjeroni 5 gjëra që shohim për të cilat duhet të falenderojmë Zotin.
8. Sugjeroni 3 bekime shpirtërore të padukshme për të cilat duhet të falenderojmë Perëndinë.
9. Mendoni për 2 momente të mira të çdo dite për të lëvduar dhe falenderuar Zotin.

Mësimi IV

Njerëz të tjerë kanë nevojë për lutjet e mia

Pasazh për mësuesin që ta lexojë e mësojë: Zanafilla 18:16-23

Përgatitja për pjesëmarrjen e fëmijëve:

Në fund të mësimi, ne sugjerojmë që çdo fëmijë t'i jepet një copë letër dhe një laps që të bëjë një listë me 5 grupe njerëzish për të cilët ai duhet të lutet. Mësuesi duhet t'i ketë këto mjete përpara mësimi, dhe të shohë nëse fëmijët mund të përdorin karriget ose bankat e tyre për tu mbështetur. Mësuesi mund të sjellë disa fletë të forta kartoni.

Ky zbatim është përdorur për fëmijët e shpëtuar, por mund të marrin pjesë edhe të pashpëtuarit.

Do të jetë ndihmuese gjithashtu sikur ju, mësues, ta bëni vizatimin dhe të vendosni fjalët në tabelë, ose në një copë kartoni të shkruar me shenjues, tek i shpjegoni aktivitetin fëmijëve (shihni udhëzimet në fund të mësimi).

Fëmija më i vogël mund të vizatojë "dorën" pa shtuar fjalët.

Vargu memorizues: 1 Samuelit 12:23

"Sa për mua, mos ndodhtë kurrë që unë të mëkatoj kundër Zotit duke hequr dorë nga lutjet për ju".

E Vërteta Qendrore: Perëndia më thotë të lutem për të tjerët. Qëllimi është të mësojmë fëmijët e shpëtuar që ata t'i shërbejnë Perëndisë ashtu sikundër ata ndërhyjnë për të tjerët. Ne duam që ata të kuptojnë se të dështosh në përgjegjësinë tonë për t'u lutur është një mëkat ndaj Perëndisë, ashtu siç tregon dhe vargu i memorizuar.

Zbatimi për fëmijët e shpëtuar: Lutuni për familjen, mësuesit, misionarët, drejtuesit, njerëzit e sëmurë dhe shokët.

Skica

I. Fillimi: Raketat ndërkontinentale

II. Rrjedhja e Ngjarjeve

- A. Abrahami një njeri që lutet, gjithmonë i ngre altarë Perëndisë
- B. Perëndia viziton Abrahamin dhe Sarën (Zanafilla 18:2)
- C. Abrahami mirëpret tre mysafirët e tij
- D. Perëndia i premtton Abrahamit një djalë (Zanafilla 18:9-15)
- E. Perëndia i tregon mundësinë e shkatërrimit të Sodomës.
-zbatim për të **pashpëtuarit**-(Perëndia ndëshkon mëkatin)
- F. Abrahami kupton se ai mund të ndihmojë me lutje VQSh
- G. Jepni ndihmën personale për fëmijët e pashpëtuar.
- H. Abrahami lutet për Sodomën dhe Lotin VQSh

III. Përfundimi: Perëndia shkatërron Sodomën por shpëton Lotin për shkak të lutjes së Abrahamit VQSh

IV. Përfundimi: Aktivitet për fëmijët- vizatimi i "dorës" që të përfaqësojë 5 grupe njerëzish për të cilët ne mund të lutemi.

MËSIMI

Fillimi

A e dini se çfarë është një raketë ndërkontinentale? Është një armë luftarake e tmerrshme që mund të lëshohet në një pjesë të botës; shkon lart në qiell dhe pastaj bie në një pjesë tjetër të botës, shpërthen me fuqi të madhe dhe shkakton dëme të tmerrshme.

Figura IV-1

Në një mënyrë lutja është si raketa, por në vend që të shkaktojë dëme bën të kundërtën; bën mirë. Ju mund të luteni në një pjesë të botës, Perëndia dëgjon lutjen tuaj lart në qiell dhe pastaj i përgjigjet lutjes tuaj me fuqi të madhe në një pjesë tjetër të botës, mbase mijëra milje larg nga vendi ku ju jetoni. Perëndia mund të bekojë në atë vend sepse ju u lutët.

Po, një nga mënyrat më të rëndësishme të lutjes është lutja për nevojat e të tjerëve. Në Testamentin e Vjetër ne kemi historinë e një burri që donte të lutej. Unë do të mrekullohesha sikur ju të sugjeronit emrin e tij. Ja ku janë disa fjali ndihmëse:

1. Ai jetoi rreth 2000 vjet para se të lindte Krishti.
2. Perëndia i tha atij të linte shtëpinë dhe qytetin e tij dhe të nisej në një udhëtim të gjatë.
3. Shpesh herë ai nuk e dinte se ku po e çonte Perëndia.
4. Ai udhëtonte vazhdimisht.
5. Ai jetoi pjesën më të madhe të jetës së tij në një tendë.

Figura IV-2

A e morët me mend se cili është ai? Ky njeri quhej Abraham. Kudo që Abrahami shkonte, ai ndërtonte një altar me gurë për Perëndinë. Në këta altare ai mund t'i ofronte një qengj ose ndonjë kafshë tjetër Perëndisë dhe aty ai mund t'i fliste Perëndisë në lutje dhe të qëndronte pranë Tij. Abrahami duhet të ketë lënë një numër të madh altarësh mbrapa tij, sepse ai po lëvizte prej shumë, shumë vitesh. A jeni ju paksa si Abrahami-kudo që shkoni i flisni Perëndisë në lutje-në shtëpi, në shkollë, në biçikletën tuaj (sigurisht ju duhet të mbani sytë hapur kur luteni në biçikletë!), në kishë, ose në fushat e sportit. Është më të vërtetë e mrekullueshme të jesh i aftë të flasësh me Atin tonë të dashur Qiellor në çdo vend, duke ditur se Ai është gjithmonë në anën tonë, gati për të dëgjuar.

Një ditë, kur Abrahami dhe gruaja e tij Sara ishin shumë të vjetër, Perëndia vendosi t'i vizitonte ata. Perëndia donte që Abrahami të mund ta shihte Atë, dhe kështu Ai iu shfaq atij si një njeri. Kishte edhe dy persona të tjerë me Të-mbase ata ishin engjëj.

Figura IV-3

Abrahami ishte ulur në hyrje të çadrës së tij gjatë pjesës më të nxehtë të ditës kur ai pa këta tre vizitorë që po i vinin drejt tij. Abrahami ishte shumë mirë dhe megjithëse shumë i vjetër vrapoi t'i takonte ata. Ai i futi në çadrën e tij dhe mori një shërbëtor t'u lante këmbët. Pastaj Sara përgatiti një drekë të mirë për tre vizitorët-me mish të butë, gjalpë, qumësht dhe kek të shijshëm.

Kur dreka mbaroi Perëndia i bëri Abrahamit një premtim të mrekullueshëm. Ai i tha atij se Sara do të kishte një fëmijë. Ajo ishte shumë, shumë e vjetër dhe nuk kishte pasur kurrë fëmijë, kështu ajo vështirë të besonte atë ç'ka premtoi Perëndia. Por vetë Perëndia e pyeti Abrahamin "A ka gjë të vështirë për Perëndinë?" Sigurisht jo. Sara do kishte djalin e saj meqë ia premtoi Perëndia.

Figura IV-4

Por Perëndia kishte edhe lajme të këqija për t'i thënë Abrahamit. Perëndia kishte vënë re ligësinë e njerëzve në një qytet pranë të cilit jetonte dhe Abrahami. Ai quhej Sodoma dhe nipi i Abrahamit jetonte atje. Perëndia e shihte Abrahamin si një shok të vërtetë: Ai vendosi t'i thoshte

atij se njerëzit e Sodomës ishin treguar shumë të këqij dhe Ai do t'i shkatërronte ata dhe qytetin e tyre. Perëndia duhej të ndjehej i mërzitur si dhe Abrahami.

Disa herë ne mendojmë se Perëndia është kaq i mirë dhe i dashur sa Ai nuk mund ta ndëshkojë mëkatin. Por Bibla na mëson ne shumë qartë se Perëndia nuk është vetëm i dashur dhe i mirë. Ai është tërësisht i Shenjtë, i drejtë dhe i përsosur. Mëkati është shumë i shëmtuar dhe i tmerrshëm për Të. Perëndia duhet të ndëshkojë mëkatin e njerëzve të Sodomës, sepse ata nuk do të heqin dorë nga rrugët e këqija. A mendoni se mund të mëkatoni kundrejt Perëndisë, duke bërë gjëra të këqija: të silleni në mënyrë të panjerëzishme, të gënjeni e të mashtroni dhe Perëndia t'i kalojë pa i vënë re? Perëndia nuk mund të injorojë mëkatin tuaj. Por Ai nuk do t'ju ndëshkojë juve. Në fakt Ai dërgoi Birin e tij të vetëm, Zotin Jezus, poshtë në këtë tokë të marrë ndëshkimin që ju meritoni. Nëse ju do të ktheheni nga mëkati dhe do t'i kërkonti Zotit Jezus të jetë Shpëtimtari juaj, Perëndia do t'ju falë mëkatet. Ai do jetë kaq i gëzuar ta bëjë këtë. Ai nuk do t'ju ndëshkojë juve sepse Ai ju do juve shumë. Por nëse ju vazhdoni ta mospërfillni dashurinë e Tij dhe të vazhdoni mëkatet tuaja, Perëndia do t'ju ndëshkojë.

Përse nuk vendosni të largoheni nga mëkati sot? Ejani tek Jezusi dhe besojeni Atë si Shpëtimtarin tuaj. Ai premton "Atë që vjen tek unë, unë nuk do ta nxjerr jashtë kurrë" (Gjoni 6:37). Ai premton t'ju marrë juve. Përpara se të largoheni nga dhoma sot mëkatet tuaja do të falen!

Çfarë mund të bënte Abrahami që të ndihmonte Lotin atje në Sodoma ku ai ishte në një rrezik kaq të madh? Ishte kaq e mrekullueshme të ishte shok i Perëndisë e të kaloje këtë kohë të mrekullueshme duke folur me Perëndinë dhe duke dëgjuar Atë. Ai ishte shumë i gëzuar sepse nuk duhej të frikësohej nga ndëshkimi i Perëndisë. Por, si t'ia bënte Lotit? Abrahami mendoi diçka që mund të bënte për të ndihmuar. Ai mund të lutej për nipin e tij, gruan dhe familjen e tij.

Figura IV-5

Në këtë klasë ka disa djem dhe vajza që janë të shpëtuar. Ju i përkisni Perëndisë. Ju jeni disi si Abrahami. Ju jeni miq të Perëndisë; ju mund t'i flisni Atij në lutje e të gëzoni shoqërinë e Tij. Ju nuk duhet të shqetësoheni për ndëshkimin tuaj për mëkatet sepse ju e dini se Jezusi zuri vendin tuaj dhe u ndëshkua në vendin tuaj. Po për shokët tuaj? A jeni i shqetësuar për ta, ashtu siç ishte Abrahami për Lotin? A luteni më përpara për ta që ata të mund të njohin Jezusin? Njerëz të tjerë kanë nevojë për lutjet tuaja-shokët tuaj të pashpëtuar në shkollë, mbase edhe disa pjesëtarë të familjes suaj. Sigurohuni që ju të keni kohë rregullisht që t'i luteni Perëndisë për shpëtimin e tyre.

Unë do doja t'ju thosha djemve dhe vajzave që nuk janë akoma të shpëtuar, se unë lutem shpesh për ju. Unë po lutesha që qysh sot disa prej jush ti besoni Krishtit si Shpëtimtarit tuaj. Nëse do të keni dëshirë të flisnit me mua si t'i besoni Zotit, unë do të jem shumë i kënaqur t'ju ndihmoja personalisht pas mësimin. Ju jeni gjithnjë të mirëpritur të qëndroni dhe unë do dëshiroja t'ju ndihmoj. Ejani këtu tek tavolina ime dhe unë do të gëzohem që të flas me ju.

Figura IV-6

Abrahami filloi t'i lutej Perëndisë për Sodomën. Ai tha, "Nëse aty janë 50 njerëz të drejtë (50 njerëz të cilët duan t'ju binden dhe lëvdojnë juve) në qytet, a do të kesh mirësinë të falësh qytetin për hir të tyre?" Perëndia tha, "Po, unë do ta fal qytetin nëse ka 50 burra të drejtë." Atëherë Abrahami shumë përlësisht pyeti, "Ç'do të ndodhë nëse ka 45 burra, të cilët duan t'ju binden juve?" Perëndia iu përgjigj, "Unë nuk do ta shkatërroj qytetin nëse janë 45." Abrahami pyeti sërish, "Por nëse janë 40?" Dhe Perëndia e siguroi atë se do ta falte qytetin për hir të 40. Abrahami vazhdoi të lutej, "Zot, mos u zemëro, po nëse janë 30?" A nuk ishte Abrahami këmbëngulës? Ai ishte kaq i shqetësuar për Lotin dhe familjen e tij. "Jo," u përgjigj Perëndia, "Unë nuk do ta shkatërroj qytetin edhe nëse janë 30 burra të drejtë."

Por Abrahami nuk kishte mbaruar ende. Ai pyeti edhe dy herë të tjera! Ju e dini, Perëndia do që ne të luemi për miqtë tanë të pashpëtuar që janë në rrezik. Le të jemi si Abrahami që shkonte gjithnjë tek Zoti. Ai vazhdonte të lutej e të lutej për njerëzit e Sodomës.

Në fund ai kërkoi, "Nëse janë vetëm 10 që duan të veprojnë drejt?" Dhe dashuria e Perëndisë ishte kaq e madhe sa Ai e siguroi Abrahamin se Ai do ta falte Sodomën nëse Ai do të gjente 10 burra që i bindeshin Atij.

Abrahami u ndje i sigurt se do të ishin të paktën 10 njerëz në Sodoma që e donin Perëndinë, kështu që ai pushoi së luturi. Ai u ndje kaq i lehtësuar pasi mori këto premtime nga Perëndia. Dhe kështu mbaroi ky bisedim i gjatë me Zotin.

Figura IV-7

Por a e dini se Perëndia nuk mundi të gjente 10 burra të drejtë në Sodomë. Dhe Perëndia duhej të shkatërronte atë qytet të lig. Ai dërgoi zjarr dhe e dogji komplet dhe të gjithë njerëzit u zhdukën. Ishte si një tërmet i madh dhe një shpërthim vullkani në të njëjtën kohë. Po Loti? A shkoi gjithë lutja e Abrahamit kot? Jo, nuk shkoi kot. Perëndia e kujtoi lutjen e Abrahamit. Le të lexojmë se çfarë thuhet tek Zanafilla 19:20. (Mësues, ju ose një lexues tjetër i mirë, të lexojë vargun.) "Kështu ndodhi që kur Perëndia shkatërroi qytetin e fushës, Perëndisë iu kujtua Abrahami dhe e largoi Lotin nga gjëma kur shkatërroi qytetin ku Loti kishte banuar."

Figura IV-8

Abrahami ishte një bekim i mrekullueshëm për Lotin nëpërmjet lutjeve të tija edhe pse ai ishte milje të tëra larg nga vendi ku Loti jetonte, Perëndia do që ju të luteni për njerëzit e tjerë dhe Ai mund t'i bekojë ata nëpërmjet lutjes tuaj. Ju mund të luteni për fëmijët e pashpëtuar, por edhe për të krishterët që Perëndia të mund t'i bekojë e t'i ndihmojë në jetën dhe punën e tyre.

Ne do të bëjmë diçka të gjithë bashkë që është shumë e thjeshtë, por gjithashtu shumë e rëndësishme. Ndhmësi im do t'ju japë secilit një copë letër dhe një lapës. (Shpërndani fletët dhe lapsat). Tani unë dua që ju të vendosni dorën e majtë dhe ta vizatoni atë me kujdes me gishtat hapur, *si ky vizatim i madh në tabelë* (apo karton).

Piktura këtu

Më të mëdhenjtë do shkruajnë fjalë pranë çdo gishti; të vegjëleve nuk u kërkohet të bëjnë një gjë të tillë, por ata do jenë në gjendje të mbajnë mend çfarë do them unë. Ne do mendojmë 5 lloje njerëzish për të cilët ne duhet të lutemi.

Nëse ju e mbani dorën kështu (gishtat tregojnë lart), gishti i madh është më pranë trupit, apo jo? Mirë, gishti i madh na kujton të lutemi për njerëzit që jetojnë pranë nesh-familjen tonë: Nënë dhe Babain tonë, motrat dhe vëllezërit tanë dhe pjesëtarë të tjerë të familjes. A i kërkoni Perëndisë të bekojë familjen tuaj? Ky është grupi i parë i njerëzve për të cilët ne duhet të lutemi. Shkruani "familja" pranë gishtit të madh. (Mësues, shkruani çdo fjalë në momentin e përshtatshëm në dërrasë ose në karton.) Tani, gishti të cilin ne shpesh e quajmë gishti tregues. Kush e përdor shumë këtë gisht, duke treguar e lëvizur në këtë mënyrë? (Mësues, tregoni gishtin tregues dhe lëvizeni atë.) Po, mësues, predikues, pastorë dhe misionarë që transmetojnë dhe predikojnë Fjalën e Perëndisë. Ju më keni parë mua duke përdorur gishtin në këtë mënyrë këtu në Klubin e Lajmit të Mirë, apo jo? Kështu, ky gisht na kujton të lutemi për mësuesit, predikuesit dhe misionarët. A luteni ndonjëherë për mua, mësuesin tuaj? Ju me të vërtetë mund të më ndihmoni me lutjet tuaja! Unë me të vërtetë do ta vlerësoja këtë gjë! Po për misionarët? Unë e di se ne lutemi këtu në klasë për ta, por kur ju jeni vetëm, a kujtoheni të luteni për ta? Ju mund të lëshoni një raketë ndërkontinentale bekimesh mijëra milje larg! Shkruani "mësues, predikues dhe misionarë" pranë gishtit tregues. Vendosni dhe emrin e misionarit tonë gjithashtu.

Dhe tani gishti më i gjatë, ai i mesit. Për kë mendoni se ai na kujton të lutemi? Të mëdhenjtë, njerëzit e rëndësishëm të vendit tonë. Unë nënkuptoj njerëzit që qeverisin vendin tonë-Kryeministrin, Mbretëreshën, Qeverinë, Kryetarin e Bashkisë. Perëndia na thotë në Bibël të lutemi për këta njerëz, kështu ata mund të marrin vendime të drejta e të drejtojnë mirë vendin. Shkruani fjalët "Mbretëresha dhe drejtuesit" pranë gishtit të mesëm. Mbase ju nuk keni menduar kurrë të luteni për ata njerëz të rëndësishëm, por Perëndia do që ju ta bëni këtë!

Pastaj ne vijmë tek gishti i katërt-ai që disa herë mban unazën e martesës. Në një farë mënyre është gishti më i dobët. Nëse ju luani në piano, ju do ta kuptoni se ai është gishti me të cilin është shumë vështirë të luash notat e duhura. Ju mund të ngrini lart çdo gisht, por nëse doni të ngrini gishtin e katërt kjo mund të arrihet me shumë përpjekje. Provojeni! Pra kë na kujton ky gisht për të cilët ne mund të lutemi? Po, për ata të cilët janë të dobët -të moshuarit, të sëmurët, vejushat, jetimët dhe të varfrit. Ata të gjithë kanë nevojë për lutje. Mos i harroni. Shkruani fjalët “të dobët dhe të sëmurët” pranë këtij gishti. A njihni dikë që është i sëmurë për të cilin ju mund të luteni tani?

Dhe i fundit është gishti i vogël. Kë na kujton ky gisht të lutemi? Na kujton të lutemi për fëmijët, që janë më të vegjël se të rriturit. Kur mendojmë për gishtin e vogël, ne kujtohem të lutemi për të gjithë djemtë dhe vajzat që janë shokët tanë. Disa janë të krishterë dhe kanë nevojë për lutjet tona. Por shumë nuk e njohin Zotin. A po luteni për shokët tuaj të mirë, të cilët nuk janë të shpëtuar? Qëndroini miq të mirë të humburve si Abrahami i qëndroi Lotit! Shkruani “shokët e mi” pranë gishtit të vogël. Mbase ju mund të vendosni emrin e një shokut tuaj që është i krishterë dhe të njërit që është i pashpëtuar. Lutuni me besim për ta!

A i mbani mend ato pesë grupe njerëzish për të cilët Perëndia do që ju të luteni? Ata kanë nevojë për lutjet tuaja!

Unë ju kam kërkuar të luteni për mua. Unë kam nevojë për lutjet tuaja. Por dua që ju të dini që edhe unë lutem shpesh për ju! Për ju, djem dhe vajza që nuk jeni të shpëtuar, që shumë shpejt do të keni besim tek Jezusi si Shpëtimtari juaj. Dhe për ju, të rinj të krishterë, që ju të lartësoheni shumë e më shumë në jetën tuaj shpirtërore. Është një privilegj i mrekullueshëm të lutesh për të tjerët. Le ta bëjmë me besim!

Pyetjet Përmbledhëse për Mësimin IV

1. Në çfarë mënyre është lutja si një raketë ndërkontinentale? Dhe në çfarë mënyre është tërësisht ndryshe?
2. Çfarë linte Abrahami pas tij kudo që shkonte?
3. Përse ai ndërtonte altarë?
4. Ku ishte Abrahami kur Perëndia shkoi ta vizitonte atë?
5. Kush ishte premtimi që Perëndia i bëri Abrahamit dhe Sarës?
6. Kush ishte lajmi i keq që Perëndia i dha Abrahamit?
7. Përse Perëndia kishte vendosur të shkatërronte Sodomën?
8. Çfarë mësojmë rreth Perëndisë kur mendojmë se Ai shkatërroi Sodomën?
9. Çfarë bëri Abrahami që të ndihmonte farefisën e tij në Sodoma?
10. Kush ishte numri më i vogël i njerëzve të drejtë që Abrahami mund të imagjinonte në Sodoma?
11. A iu përgjigj Perëndia lutjes së Abrahamit? Në çfarë mënyre?
12. Kush janë pesë grupet e njerëzve për të cilët ne kemi mësuar të lutemi?

Pyetje për t'u menduar por jo për t'u përgjigjur me zë të lartë.

1. A luteni për mua mësuësin tuaj? A do të filloni sot?
2. A luteni për shokët tuaj të pashpëtuar? A jeni aq i vendosur sa Abrahami?
3. A keni menduar të bëni një listë me njerëzit për të cilët ju duhet të luteni? Përse nuk filloni tani?
4. A keni menduar se është mëkat ndaj Perëndisë të mos lutesh për të tjerët? (1 Samuelit 12:23)

Mësimi V

Le të mësojmë të lutemi më mirë

Pasazh për mësuesin ta lexojë e ta mësojë: *Danieli 9:1-4, 16-19; Jeremia 29:10-14; Markut 9:14-27.*

Përgatitja për pjesëmarrjen e fëmijëve:

- a. Sigurohuni se do të përfshini disa pyetje kur të jepni mësim. Në tekst janë përfshirë mbi 30 pyetje. Jo të gjitha kanë nevojë për përgjigje por ato i ndihmojnë fëmijët të mendojnë e të mësojnë. Disa pyetje të rëndësishme janë shkruar me shkronja korsive. Përgjigjet ndaj tyre (apo pyetjeve të ngjashme që ju keni ndër mend) do të jenë një tregues i mirë për të parë nëse fëmijët janë duke dëgjuar shpjegimin tuaj, e kuptojnë atë dhe e zbatojnë atë në jetën e tyre.
- b. Në fund të mësimit, ne kemi përfshirë një listë pyetjesh, të cilat përsërisin mësimin e dhënë. Ndajini fëmijët në dy skuadra dhe bëjini pyetjet kontrolluese duke përdorur ndonjë mjet vizual. Provimi do të krijojë një eksperiencë të mirë mësimdhënie.

E Vërteta Qendrore: Mëso të lutesh në një mënyrë më të mirë. (Ky mësim është ekskluziv për fëmijët të krishterë. Një theksim evangjelist mund të jepet në zgjedhjen e pjesëve korale apo pjesëve të tjera të programit.)

Zbatimi për fëmijët e shpëtuar: Ndiqni udhëzimet lidhur me lutjen që Perëndia na jep në Bibël.

Skica

I. Fillimi: Një fëmijë mëson të flasë.

II. Rjedhja e ngjarjeve:

- A. Rregulli i parë për tu lutur: **nuk duhet të ketë mëkat të pa rrëfyer në jetën to**
VQSh
- B. Moment i shkurtër lutjeje për rrëfim.
- C. Rregulli 2 për tu lutur: **Ne duhet të lutemi sipas dëshirës së Perëndisë.** VQ
- D. Shembull i lutjes jo sipas dëshirës së Perëndisë. VQ
- E. Shembull Biblik: lutja e Danielit
- F. Si mund ta dimë se cila është dëshira e Perëndisë?
- G. Njëpërmjet leximit të Biblës
- H. Njëpërmjet Shpirtit të Shenjtë që na drejton në lutjet tona
- I. Rregulli i 3 për tu lutur: **Ne duhet të lutemi me besim** VQ
- J. Shembull i lutjes jo me besim
- K. Shembulli Biblik-Ati që lutet për të birin me shpirt të papastër.

III. Përfundimi: Le t'i kërkojmë ndihmë Perëndisë të na ndihmojë të mësojmë këto tre rregulla dhe të lutemi më efektivisht.

Fillimi

Figura V-1

A ju ka ndodhur të keni pasur një vëlla ose motër që po mëson të flasë? A nuk është e lezetshme t'i dëgjosh tek thonë fjalët e para? Shpesh fjalët e para që një fëmijë thotë janë “mama” ose “baba”. Ai krijon dhe tingujt e tij për t'ju thënë atë që do. Kur ai thotë “baba” për shembull, mbase ai nënkupton, “Unë jam shumë i uritur. Të lutem, a mund të ha pak ushqim.” Por ai nuk mund të flasë kaq fjalë të plota akoma, kështu ai vetëm thotë “baba” dhe mbase Nëna e tij e kupton se çfarë do.

Por a nuk do të ishte e tmerrshme nëse një fëmijë nuk do të mësonte kurrë të fliste dhe të thoshte gjithë jetën e tij “baba” kur ai të donte ushqim; ose të fillonte të qante ashtu siç bëjnë fëmijët e vegjël, kur donte të thoshte, “unë ndjehem i lodhur dhe duhet të shkoj të fle”?

Ju e dini, disa të krishterë janë si njerëz që nuk kanë mësuar kurrë të flasin mirë-unë dua të them në lutjen e tyre me Perëndinë. Ata nuk kanë mësuar kurrë të luten e të përmirësojnë lutjet e tyre kur bëhen të krishterë të rritur. Unë shpresoj që Perëndia t'i kuptojë lutjet e tyre, por Ai do kënaqej më shumë nëse ata do të mësonin të luteshin më mirë.

Unë jam i sigurt që ju doni të mësoni të luteni më mirë, apo jo? Jo të jini gjithmonë fillestarë në lutje, si një njeri që sapo ka lindur në familjen e Perëndisë. Unë nuk dua të them që ju të mësoni fjalë të mëdha e të përdorni shprehje të përsosura. Jo, ka shumë gjëra më të rëndësishme se kjo. Dhe Perëndia na ka dhënë ne disa rregulla në Bibël në mënyrë që ne të lutemi efektivisht dhe në mënyrën që i pëlqen Atij.

Figura V-2

Rregulli i parë që ne do të shohim është: **nuk duhet të ketë mëkat të pa rrëfyer në jetët tona kur ne vijmë për tu lutur.** Më lejoni t'ua shpjegoj. Disa herë kur ju filloni të luteni, ju menjëherë kujtoni që keni vepruar gabim për diçka-diçka për të cilën ju nuk i keni kërkuar falje Perëndisë. Kjo ju pushton mendjen tuaj dhe ju zor se mbani mend se çfarë po përpiqeni t'i shprehni Perëndisë në lutje. Bibla na mëson shumë qartë se Perëndia nuk do të na dëgjojë nëse ka një mëkat të pa rrëfyer në jetën tonë. Dëgjo këto fjalë shumë serioze nga Bibla: (Mësues, lexo disa ose 4 rreshta të plota, duke lënë jashtë referencat).

“Mëkatet tuaja kanë bërë që të fshihet fytyra e tij prej jush, që të mos ju dëgjojë më” (Isaia 59:2).

“Atëherë do t'i këlthasin Zotit, por Ai nuk do t'u përgjigjet” (Mikea 3:4).

“Sepse nuk do të ketë asnjë përgjigje nga Perëndia? (Mikea 3:7).

“Ata thirrën por unë nuk ua vura veshin, thotë Zoti i ushtrive” (Zakaria 7:13).

A nuk janë këto fjalë solemne? Sa e tmerrshme t'i lutesh Perëndisë, por në një mënyrë që Perëndia refuzon të na dëgjojë!

Kështu, nëse në jemi në dijeni të gjërave të gabuara në jetën tonë që nuk ia kemi rrëfyer Zotit, ne duhet ta bëjmë menjëherë. Ndryshe, mëkati do jetë si një pengesë e madhe midis nesh dhe Perëndisë dhe lutjet tona nuk do të dëgohen nga Ai.

Kur i tregojmë Perëndisë mëkatet tona dhe sinqerisht kërkojmë mëshirën e Tij, Ai premton të na falë e të na pastrojë nga gjithë mëkatet tona (1 Gjonit 1:9). Atëherë ne mund të flasim me Perëndinë për gjëra të tjera-ne mund të lutemi për veten tonë dhe të tjerët.

Tani ju e mbani mend rregullin e parë? Po, nuk duhet të ketë mëkat të pa rrëfyer në jetën tonë. A e kuptoni se çfarë do të thotë kjo? (Lëri fëmijët të përgjigjen).

Para se të vazhdojmë me mësimin tonë ne do ndalemi për një moment dhe nuk do bëjmë zhurmë. Nëse jeni një i krishterë i vërtetë, por e dini se ka mëkat në zemrën tuaj, tani në qetësi mund t'i tregoni Zotit e t'i kërkonit Atij t'ju falë. Mbase është një gënjeshtër që ia kini thënë prindërve tuaj, ose diçka që morët, por nuk është e juaja. Kërkojini Perëndisë qysh tani falje. Dhe më vonë ju mund të shkoni tek ai person ndaj të cilit ju mëkatuat e t'i kërkonit falje. (Mësues, lëri fëmijët disa momente të lutën në heshtje).

Tani le të vazhdojmë. Unë e di se ju sot doni të mësoni më shumë rreth lutjes. Perëndia jo vetëm na thotë në Fjalën e Tij që ne duhet të lutemi pa mëkat të pa rrëfyer në zemrat tona, por gjithashtu duhet të lutemi **sipas dëshirës së Perëndisë**.

Figura V-3

Çfarë do të thotë kjo? Do të thotë se Perëndia do që ne të lutemi për diçka që të ndodhë dhe Ai gjithashtu do që ajo gjë të ndodhë. E shihni, do të ishte e pamundur për ju të përpiqeshit të luteshit për diçka rreth se cilës Perëndia nuk është dakord. Perëndia nuk do të bëjë atë që ju i kërkon, nëse Ai nuk bashkohet me lutjen tuaj, apo jo? Më lejoni t'ju jap një shembull: supozoni sikur një djalë katër vjeçar shkon tek e ëma dhe i thotë, "Mama, unë dua që të më japësh pesë stërlina që të ble një qese të madhe me karamela." Ai po kërkon diçka me të cilën nëna e tij nuk është dakord. Gjithë ato karamela do e sëmurnin atë dhe do i bënin keq për dhëmbët. Kështu nëna e tij duhet t'i thotë, "Jo, më vjen keq, unë nuk mund ta bëj këtë."

Disa herë djemtë dhe vajzat të krishterë ngjasojnë paksa me atë djalin e vogël-lutjet e tyre janë vetëm për veten e tyre dhe kundër dëshirës së Perëndisë. Për shembull, një djalë mund të lutet për një biçikletë të re, të ndritshme e të madhe. Por Perëndia sheh në zemrën e tij dhe e di se ai do thjesht të tregojë veten e të mburret se ka biçikletën më të mirë në lagje. Nëse ai lutet për këtë, ka të ngjarë që Perëndia t'i thotë, "Jo, Unë nuk mund të ta jap atë biçikletë. Do ishte vetëm në dëmin tënd."

Por nëse një djalë po i lutet Perëndisë t'i japë disa para dhe ai po planifikon t'i ndajë ato me të tjerët apo t'i japë në ndonjë ofertë misionarësh, atëherë ka të ngjarë që ai po lutet sipas dëshirës së Perëndisë. A nuk mendoni dhe ju kështu?

Figura V-4

Në Bibël ne kemi një histori të mrekullueshme për një burrë që lutej sipas dëshirës së Perëndisë dhe Perëndia iu përgjigj lutjes se tij. Emri i tij ishte Daniel! Po, i njëjti njeri që u hodh në strofullën e luanëve!

Ai po jetonte në Babiloni shumë larg shtëpisë së tij. Izraelitët transportoheshin në Babiloni për shkak të mëkateve të tyre. A e mbani mend se në mësimin e mëparshëm ju thashë se Asirët sulmuan Jeruzalemin por kur Mbreti Ezekia u lut, Perëndia shkatërroi ushtrinë armike? Vite më vonë Izraelitët akoma nuk po i bindeshin Perëndisë dhe po vepronin gabim. Më në fund, Perëndia e lejoi ushtrinë e Babilonisë të pushtonte Jeruzalemin dhe ta shkatërronte atë. Shumë njerëz u vranë dhe të tjerët u morën larg si skllëvër.

Danieli ishte në mes të atyre që u morën në Babiloni. Atje ai jetoi për shumë vjet, larg nga toka e tij. Kur ishte mjaft i thyer në moshë, një ditë ai po lexonte Biblën. Në librin e Jeremias ai lexoi (Jeremia 29:10-14) se pas 70 vjetësh në Babiloni, kur Izraelitët të largohen nga mëkatet e tyre, të kthehen tek Perëndia e t'i binden Atij, Perëndia do t'i largonte ata nga toka e huaj për t'i sjellë në vendin e tyre.

Çfarë mendoni ju se Danieli bëri kur ai lexoi ato vargje nga Bibla? (Lejojini fëmijët të përgjigjen.) Po, ai filloi të lutet. Ai rrëfeu mëkatet e tij dhe mëkatet e njerëzve të tij dhe i kërkoj Perëndisë t'i lejonte të shkonin në Jeruzalem, kështu qyteti nuk do të ishte më bosh dhe i abandonuar (Danieli 9:12-19).

A po lutej Danieli sipas dëshirës së Perëndisë? Po! Si e dini ju këtë?(Lejojini fëmijët të përgjigjen). Po! Sepse Perëndia e tha në Fjalën e Tij se ishte vullneti i Tij që populli i Tij të kthehej në Jeruzalem pas 70 vjetëve. Pak kohë më vonë lutjet gjetën përgjigje. Mijëra e mijëra Izraelitë u kthyen në tokën e tyre për të ndërtuar tempullin e rrënuar dhe gjithë qytetin e rrënuar të Jeruzalemit.

Piktura V-5

Dhe tani së bashku të mësojmë si të lutemi sipas dëshirës së Perëndisë, apo jo? Unë do ju bëj juve një pyetje mjaft të vështirë: *si e dimë që po lutemi sipas dëshirës së Perëndisë?* (Lërimi fëmijët të mendohen e të japin përgjigje). Po, unë me të vërtetë ju kam ndihmuar shumë për të gjetur përgjigjen. Një mënyrë për të njohur dëshirën e Perëndisë është të lexojmë Fjalën e Tij ashtu siç bëri Danieli!

Në Bibël Perëndia na thotë se cilat janë planet e Tij dhe çfarë e kënaq Atë. Sa më shumë të lexoni Fjalën e Tij aq më shumë do ta kuptoni dëshirën e Tij. Prandaj çdo ditë që ju luteni, është e rëndësishme të lexoni disa vargje nga Fjala e Perëndisë dhe të mendoni me kujdes atë që lexuat. Në këtë mënyrë ju do të mësoni të luteni shumë e më shumë sipas dëshirës së Perëndisë.

Dhe tani sikur të mendohemi së bashku për disa gjëra që janë plotësisht sipas dëshirës së Perëndisë. Gjëra të cilat Perëndia na i thotë qartë në Fjalën e Tij se janë pjesë e planeve të Tij. Unë po sugjeroj 4 lutje dhe dua që ju të mendoni me mua, se kush nga këto lutje do të jetë e përshtatshme sipas dëshirës së Perëndisë dhe kush jo. Nëse mendoni se përgjigja është “po”-përpikuni dhe mendoni një varg nga Bibla që e provon atë. E kuptoni? Mbase të katra lutjet janë të përshtatshme sipas dëshirës së Perëndisë, mbase një ose dy, ose asnjë? Le të shohim. Ja lutja e parë:

Figura V-6

i. **“Zot i dashur, të lutem dërgo më shumë misionarë që të predikojnë Ungjillin.”**

A është kjo lutje në përputhje me dëshirën e Perëndisë? Po, kjo lutje është sipas dëshirës së Perëndisë.

Dhe një varg për ta provuar atë?

Marku 16:15 “Dilni në mbarë botën dhe i predikoni ungjillin çdo krijese.”

ii. **“O Perëndi, të lutem shpëtoji djemtë dhe vajzat në Klubin e Lajmit tonë.”**

A është kjo lutje në përputhje me dëshirën e Perëndisë? Po, kjo lutje është e përshtatshme me dëshirën e Perëndisë.

Dhe një varg për ta provuar atë?

Mateu 18:14, “Kështu është vullneti i Atit tuaj që është në qiej, që asnjë nga këta të vegjël të mos humbasë.”

iii. **“I dashur Perëndi, ndihmo secilin nga ne që jemi shpëtuar të bëhemi të krishterë të fortë.”**

A është kjo lutje në përputhje me dëshirën e Perëndisë? Përsëri përgjigja është po.

Në 2 Pjetrin 3:18 Perëndia na urdhëron të rritemi në hirin dhe diturinë e Zotit tonë Shpëtimtarit Jezus Krisht.

iv. **“Ati qiellor, na ndihmo të kontrollojmë gjuhët tona e të themi ç’farë është e vërtetë dhe e mirë.”**

A është kjo lutje në përputhje me dëshirën e Perëndisë?

Po, 4 lutjet janë në përputhje me dëshirën e Perëndisë, sepse në Bibël Perëndia na thotë të kontrollojmë gjuhët dhe buzët tona. (Efesianëve 4:29).

Ne gjithashtu dimë kush është dëshira e Perëndisë nga Fryma e Shenjtë që jeton te i krishteri. Unë do t'ju lexoj një varg. Mendohuni rreth tij dhe shihni nëse ju e kuptoni. (Mësues, lexoni pjesën e dytë të Romakëve 8:26), "Ne nuk dimë çfarë të kërkojmë në lutjet tona, sikurse duhet." Kjo është e vërtetë në të shumtën e rasteve, apo jo? Ne nuk dimë përse duhet të lutemi. Por në te njëjtin varg ne shohim se cila është dëshira e Perëndisë. Pjesa e parë e këtij vargu thotë, "Kështu, pra, edhe Fryma na ndihmon në dobësitë tona." Kjo do të thotë se Fryma e Shenjtë e Perëndisë që jeton brenda nesh, na ndihmon në dobësitë tona dhe na ndihmon të lutemi sipas dëshirës së Perëndisë.

A nuk është kjo e mrekullueshme? Kur ju luteni, ju mund të falenderoni Perëndinë me gjithë zemrën tuaj se Shpirti i Shenjtë jeton tek ju. Kërkojini Perëndisë që Shpirti i Shenjtë t'ju drejtojë gjatë lutjes. Ai do t'ju ndihmojë të luteni sipas mënyrës së Perëndisë.

Figura V-7

Tani më lejoni t'ju jap rregullin e tretë-është se ne duhet të lutemi *me besim*. *Kush ishin dy rregullat e para?* (Mësues, lëri fëmijët të përgjigjen.) Po, drejt. Dhe kur ju luteni me një mëkat të pa rrëfyer dhe ju i kërkon Perëndisë t'ju ndihmojë të luteni për gjëra për të cilat Ai është plotësisht dakord, atëherë ju dhe unë duhet të lutemi me besim.

Çfarë mendoni se do të thotë " të lutesh me besim"? (Mësues, lëri fëmijët të përgjigjen.) Po, saktë, do të thotë të besosh se Perëndia është i aftë të bëjë çfarë ju po i kërkon Atij. *A mund të më jepni një shembull kur dikush mund të lutet dhe nuk beson se Perëndia do të bëjë atë çfarë ai kërkon?* (Mësues, lëri fëmijët të përgjigjen) drejt, dhe unë do t'ju jap një tjetër. Supozoni se në Klubin e Lajmit të Mirë ju jeni lutur se Perëndia do të sjellë fëmijë të tjerë javën e ardhshme. Por, kur ju dilni jashtë dhe ju shihni shokun tuaj Tom, ju mendoni, "Oh unë nuk duhet ta ftoj atë. Ai s'ka për të ardhur kurrë." *A po luteshit me besim, duke besuar se Perëndia do të sjellë fëmijë të rinj?*

Figura V-8

Kur Zoti Jezus ishte këtu në tokë, një baba vajti tek Ai një ditë me një brengë të madhe. Ai sollti djalin e tij të vetëm tek Jezusi. Djali kishte shpirtin e djallit, që e bënte të bërtiste, t'i shkumonte goja dhe përpiquej ta shkatërronte atë duke u përpjekur ta hidhte në zjarr ose në ujra të thella. Ju mund të imagjinoni se sa i varfër ndjehej ky baba, veçanërisht sepse biri i tij i vetëm kishte këtë problem kaq të madh për shumë vite. Ai i kërkoj Jezusit me përlulje, "Nëse Ju mund të bëni diçka, kini mëshirë për ne dhe na ndihmoni." Ai nuk dukej të kishte shumë besim, apo jo? A e dini se çfarë i tha Jezusi? Ai e nisi fjalinë e Tij po me fjalët "Nëse Ti". Ai tha, "Nëse ti mund të besosh, çdo gjë është e mundshme për atë që beson." Atëherë babai thirri, "Unë besoj o Zot, ndihmo mosbesimin tim." Ajo ishte një përgjigje e mirë, apo jo? Ai kuptoi se besimi i tij nuk ishte shumë i fortë por ai besonte se Jezusi mund ta shëronte djalin e tij. Dhe Zoti Jezus mrekullisht e shëroi djalin e tij dhe e dëboi frymën e ligë.

Disa herë ju dhe unë ndjehemi si ai burri. Kur lutemi, ne themi, "Zot unë besoj se Ti je i aftë për të bërë këtë; por ndihmo mosbesimin tim. Unë dua të lutem me besim që ti je i gatshëm dhe i aftë t'i përgjigjesh lutjeve të mia." *A e vutë re se çfarë premtoi Jezusi në atë bisedim?* Ai tha se të gjitha gjërat janë të mundura për atë që beson. A nuk është një premtim i madh për të gjithë ne? Perëndia mund të bëjë gjithë ato gjëra të vështira, që janë tërësisht të pamundura për ne. A e kujtoni rregullin tonë të tretë për lutje tani? Po, Perëndia na do ne të *lutemi me besim*. Dhe dy të tjerat?

Lutu pa mëkat të pa rrëfyer në jetën tonë.

Lutu sipas dëshirës së Perëndisë.

Unë jam i sigurt se çdo djalë dhe vajzë këtu që njeh Zotin Jezus si Shpëtimtarin e tij dhe e do Atë me të vërtetë, do mësojë të lutet mirë e më mirë. Nëse keni probleme rreth lutjes ose pyetje që dëshironi t'i bëni, mos keni frikë të vini të flisni me mua pas mësimit. Unë do t'ju ndihmoj me sa mundem. Tani, le të ulim kokat për një moment dhe t'i kërkojmë Perëndisë të na mësojë si të lutemi në mënyrën që e kënaq Atë dhe në një mënyrë që Ai do përgjigjet me dashuri.
(Mësues, lërin fëmijët të përgjigjen.)

Pyetjet përmbledhëse për Mësimi V

1. Kush është rregulli i parë që ne mësuam për lutjen? *(Ne duhet të lutemi pa mëkat të pa rrëfyer në zemrat tona.)*
2. Nëse ju filloni të luteni dhe kujtoni se keni bërë diçka të gabuar, çfarë duhet të bëni? *(Së pari, kërkojini Zotit t'ju falë. Së dyti, ju mund t'ju duhet t'i kërkonit falje edhe një personi tjetër.)*
3. Çfarë na premtonte Perëndia nëse ne i rrëfejme mëkatet tona? *(Të na falë e të na pastrojë nga mëkatet tona. 1 Gjonit 1:9)*
4. Kush është rregulli i dytë që ne mësuam për lutjen? *(Ne duhet të lutemi sipas dëshirës së Perëndisë.)*
5. Çfarë do të thotë kjo? *(Do të thotë të lutesh për diçka që Perëndia është dakord me të.)*
6. Më jepni një shembull kur një fëmijë i kërkon nënës së tij ose babait diçka që nuk është në dëshirën e tyre? *(Në mësim -fëmija që kërkon pesë stërlina për të blerë një qese me karamelle.)*
7. Më jepni shembullin e një lutjeje që nuk është në dëshirën e Perëndisë. *(Në mësim -"Më jep një biçikletë të re, kështu unë mund t'u tregoj të tjerëve që biçikleta ime është më e mira në rrugë.")*
8. Ka dy mënyra nëpërmjet të cilave mund të njohim dëshirën e Perëndisë. Kush është njëra mënyrë? *(Duke lexuar Fjalën e Perëndisë.)*
9. Kush është tjetra? *(Nëpërmjet Frymës së Shenjtë që jeton në zemrën e një të krishteri. Ai do ta drejtojë atë në lutjet e tij.)*
10. Më jepni një shembull nga Bibla për dikë që u lut sipas dëshirës së Perëndisë. *(Danieli u lut për Izraelitët që të ktheheshin në Jeruzalem.)*
11. A mund të më jepni një shembull të një lutjeje të ditëve të sotme që do të jetë sipas dëshirës së Perëndisë? *(Për shembull -më ndihmo t'i bindem prindërve të mi-Efesianëve 6:1.)*
12. Kush ishte rregulli i tretë? *(Ne duhet të lutemi me besim.)*
13. Çfarë do të thotë kjo?
(Ne duhet të kemi besim se Perëndia është i aftë dhe i gatshëm t'u përgjigjet lutjeve tona.)
14. Kur babai me djalin e tij që shqetësohej nga shpirti i keq erdhi tek Jezusi, ai filloi lutjen e tij me fjalën "nëse". A mund ta plotësoni fjalinë?
("Nëse ju mund të bëni diçka, kini mëshirë për ne dhe na ndihmoni.")
15. Jezusi u përgjigj me një fjali që edhe kjo fillonte me "nëse". A mund ta plotësoni atë?
("Nëse ti mund të besosh, çdo gjë është e mundshme për atë që beson.")
16. Babai atëherë tha një fjali të mrekullueshme, duke treguar se ai po luftonte me dyshimet e tij, por se ai besonte se Zoti mund t'i përgjigjej lutjes së tij. Çfarë tha ai?
("Unë besoj, o Zot ndihmo mosbesimin tim.")